

universitātes avīze

PIRMDIENA,
1999. GADA
8. FEBRUĀRIS

<http://ieva05.lanet.lv/~luua>

№ 10

JAUNUMI

Doktora grāds iegūts Kembrižas universitātē

LU citu notikumu vidū ir atzīmējams kāds nebijis un unikāls fakts - LU Juridiskās fakultātes Starptautisko un jūras tiesību katedras lektore INETA ZIEMELE Kembrižas universitātē ieguvusi tiesību zinātņu doktora grādu ar specializāciju starptautiskajās tiesībās.

Disertācijas tēma - "Valsts turpināšanās un pilsonība Baltijas valstu kontekstā. Starptautisko un konstitucionālo tiesību aspekti."

Darbs paveikts neparasti ātri - trīs gados, ko parasti veic piecos. Koncentrēties "spieduši" arī materiālie apstākļi, jo sponsoru ieguldījums beidzies.

Ineta tagad ieguvusi citu pasaules redzējumu, satikti bezgala interesanti un zinoši cilvēki. Kembrižā strādāts un diskutēts kopā ar Kembrižas profesoru starptautiskajās tiesībās Džeimsu Kraufordu (*James Crawford*) (austrālieti), Lundas universitātes profesoru Gudmunduru Alfredsonu (*Gudmundur Alfredsson*) (islandieti), ANO diskriminācijas novēršanas un minoritāšu aizsardzības apakškomisijas priekšsēdētāju Asbjornu Eidi (*Asbjorn Eide*) (norvēģi), Ņūcas universitātes profesoru Raineru Hofmani (*Rainer Hofmann*) (vācieti), eksaminētāju vidū bijuši Kembrižas universitātes pasniedzēji angļi profesors Kolins Varbriks (*Colin Warbrick*) un doktore Kristīne Greja (*Christine Gray*).

Iegūti draugi no Kanādas, ASV, Singapūras, Vācijas u.c. vietām. No Rietumeiropas doktorantūras grupā bijuši sastopami tikai puīši no Somijas un Dānijas, bet Austrumeiropu un bijušās sociālistiskās valstis Ineta pārstāvējusi vienīgā. Dažbrīd viņa rādīta kā neparasta būtne no nezināmas zemes. Jautāta, kāds priekšstats viņiem bijis par Latviju, latviešiem, Ineta atsmēj, ka nekāds, jo visi bijuši pārsteigti, ka viņa neatbilst nekādiem iepriekšējiem stereotīpiem par cilvēku no bijušās Padomju Savienības.

Vai Kembrižai ir sava aura? Jā, tāda esot jūtama un tā stimulē lasīt, runāt, virzīt savu domu. Tur, protams, ir pasaulslavena bibliotēka ar pasaules līmeņa filosofu un domātāju oriģināldarbiem. Kembrižas gaisotni nosaka tradīcijas un cits lidojums. Nenoliedzami, arī ienākot LU, ir jūtama akadēmiskā gaisotne un sava aura, bet vēl trūkst tā augstākā lidojuma.

Jautāju, kādu galveno vērtību Ineta sevī atradusi no jauna. Pirmkārt, tā esot tolerance pret citām kultūrām, citiem uzskatiem.

Tajā pašā laikā to varētu nosaukt par realitāšu apzināšanos.

Ineta Ziemele starptautisko tiesību maģistra grādu ieguvusi Lundas universitātē Zviedrijā, strādājusi Latvijas Saeimā ārlietu komisijā, bijusi ekspremjera M. Gaiļa padomniece, praktizējusi ANO sekretariātā. Kembrižā, klausoties arī tādu lektoru kā Filipu Alotu (*Philip Allot*), kurš strādājis Lielbritānijas ārlietu dienestā, desmit gadus studējis filosofu darbus un tikai tad paziņojis, ka var runāt ar studentiem. F. Alots ir arī Jūras tiesību konvencijas autors, strādājis pie vienotās Eiropas akta izstrādes.

Kembrižas universitātē profesori ar studentiem kopīgi mēģina radīt sabiedrības attīstības perspektīvu jeb vīziju. Ineta sapratusi, ka realitātē jāatrod darbības veids, kurā vari sevi atstāt un kas nāk par labu arī citiem.

Juridisko zinātņu doktore Ineta Ziemele šobrīd vada LU Juridiskās fakultātes Cilvēktiesību institūtu un laša lekcijas studentiem.

ILZE BRINKMANE

AKTUALITĀTES

Vai rūpējamies par savu veselību?

Labklājības ministrijā 15. janvārī notika Veselības veicināšanas centra rīkotā preses konference par FINBALT veselības monitoringa 1998. gada aptaujas rezultātiem Latvijā.

Iedzīvotāju veselību ietekmējošo paradumu monitorings valsts līmenī ir svarīgs līdzeklis slimību profilaksē un veselības veicināšanā.

Līdz šim Latvijā nebija notikuši šādi pieaugušie veselību ietekmējošo paradumu pētījumi - nebija datu par smēķēšanas, alkohola lietošanas, fiziskās aktivitātes un uztura paradumu izplatību. Somijā šādas aptaujas notiek katru gadu, kopš 1978. gada. Igaunijā FINBALT projektam pievienojās 1990. gadā, Lietuva - 1994. gadā, bet 1998. gadā - arī Latvija. Mūsu valstī FINBALT aptauju veica Veselības veicināšanas centrs.

Pētījumu rezultātā iegūta informācija par veselību ietekmējošo paradumu izplatību Latvijas iedzīvotājiem 16 - 64 gadu vecumā dažādās dzimuma, vecuma, nacionālajās un sociālajās grupās. Tiks veikti arī pētījumi un salīdzināta informācija par iedzīvotāju veselības stāvokli Baltijā un Somijā.

Latvijā dažādos rajonos tika aptaujāti trīs tūkstoši cilvēku. Raksturīgākie rezultāti ir tādi, ka, piemēram, tikai 21,4% vīriešu un 15,7% sieviešu uzskata, ka viņu veselības stāvoklis ir labs. Ja apskata veselības problēmas pēc dažādiem simptomiem, tad lielākoties tās ir dažādās vietās lokalizētas sāpes. Lielākajā vairumā gadījumu tās ir sievietēm. Vienīgi par zobu sāpēm sūdzības vīriešiem ir biežāk - 18%, bet sievietēm - 15%. Zems ir 3. lpp. ▶

LU 57. konference

Šogad veltīta LU 80. gadu jubilejai. Programmā iekļātas 12 plenārsēdes un 41 sekcija. Februārī tiks nolasīti 474 referāti.

Konferences programmas pieejamas arī *Internetā*: <http://www.lu.lv/jaunumi>.

LU muzejā varēja iepazīties ar 1997. - 1998. gadā publicēto LU docētāju un pētnieku darbu izstādi.

Izstādē bija eksponēti vairāk nekā 500 iespaiddarbi, kā arī informācija elektroniskā formā. Izstādītie darbi ņemti ne tikai no LU Bibliotēkas fondiem, bet arī no fakultāšu, katedru, institūtu un privātajām kolekcijām.

Daudzus LU mācībspēku un pētnieku izstrādātos un publicētos darbus var izmantot studiju programmu apguvei, piemē- 2. lpp. ▶

Kas jauns frizūrās?

Konsultē firmas "Kolonna" friziermeistare Anita Ozoliņa. Viņa nesen atgriezies no Londonas, kur teorētiski un praktiski mācījās jaunākos griezumus, krāsošanu un veidošanu *Vidal Sassoon* meistardarbnīcā. "UA" interesēja pēdējās Eiropas stila un modes tendences frizūrās. 8. lpp. ▶

ŠAJĀ NUMURĀ:

"Vārti" veras ... 2. lpp.

LU vakar un šodien
S. Skoteles un M. Čaklā acīm
4. un 5. lpp.

Universitātes vēstures
izpētei vēl plašs darba lauks
2. lpp.

Svinīgi atklāts LU Jūdaikas
studiju centrs 2. lpp

LU rektors ar kundzi
palīdzējuši izdot grāmatu
"Rīgas Dievmātes klosteris"
7. lpp.

Iepazīstinām ar LU studentu,
LTV laika ziņu reportieri
Jāni Pērkonu 7. lpp.

ROZĪNĪTE

"Gribu kaut ko teikt LU jubilejas
sakarā, kamēr rektors baksta savā
datorā ..."

A. Peičs

(Dzirdēts LU vadības sēdē)

JAUNUMI

LU 57. konference

◀ 1. lpp.

ram, monogrāfijas filozofijā un vēsturē, civillikuma komentārus, lekciju konspektus ķīmijā, kā arī dažādus palīg līdzekļus teorētisko un praktisko darbu izstrādāšanai. Daudz skolām domāto mācību grāmatu līdzekļu ir publicēts matemātikā, kā arī latviešu valodas mācīšanā ne tikai latviešiem, bet arī cittautiešiem.

Starp izstādē eksponētajiem iespieddarbiem ir arī ārzemēs izdoti rakstu krājumi un periodiskie izdevumi, kuros var iepazīties ar dažu fakultāšu docētāju un institūtu pētnieku rakstiem.

LU bibliotēkas speciālisti ir izveidojuši Universitātes profesoru bibliogrāfisko rādītāju un datu bāzi "LU vēsture", kurā ir ievadīti aptuveni 13,5 tūkstoši LU docētāju un pētnieku publikāciju bibliogrāfiskie apraksti. Tā ir pieejama LUB centrālajā ēkā Kalpaka bulv. 4, kā arī Internet lietotājiem (<http://www.lub.lv>).

Lai sameklētu nepieciešamo informāciju DB, izpildiet komandas: [Katalogs]->[Vienkāršā atlasīšana]-[Analītiskais katalogs] un norādiet meklēšanas kritēriju un meklējamo vērtību.

LU Jūdaikas studiju centra svinīga atklāšana

Attēlā prof. A. Branovers un LU rektors prof. J. Zaķis

LU jau darbojas Jūdaikas studiju centrs, taču tā svinīga atklāšana notika 19. janvārī Lielajā aulā.

No Latvijas valdības uzrunu teica ekspremjers G. Krasta kungs. Viņš cer, ka centrs radīs uzticēšanos tautu starpā un tā darbību sekmēs savstarpējs izdevīgums.

Latvijas ZA ārzemju loceklis profesors H. Branovers atzina, ka padomju laikos šāda centra dibināšana būtu neiedomājama.

Jūdaikas centra valdes priekšsēdētājs R. Ferbers uzsvēra, ka sena tautas gudrība māca, ka aka, no ku-

ras tauta smeļ - ir visskaidrākā. Tā nenoliedzami ir kultūras bagātība.

Latvijas virsrabīns N. Barkans studentiem dāvinājis aptuveni 500 grāmatas, kā vadmotīvu minot: meklē un tu atradīsi.

Profesors A. Stranga priecājās, ka pirmajā semestrī lekciju ciklus "Ebreji Latvijā: 16. gs. - 20. gs. beigas" un "Ievadu rabīnistiskajā literatūrā" klausījušies vairāk nekā 50 studentu. Tas ir rādītājs, vai centrs veic savu funkciju.

ILZE BRINKMANE

Mazajā aulā rektora kundze A. Zaķe un Latvijas virsrabīns N. Barkans draudzīgā sarunā

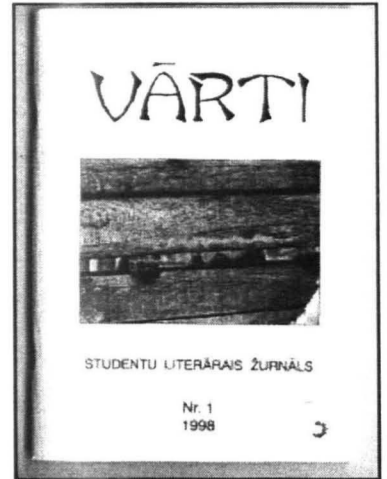
"Vārti" veras ...

LR Kultūras ministrija un LU Filoloģijas fakultāte finansiāli palīdzējušas iznākt studentu literārajam žurnālam "Vārti".

No idejas rašanās līdz materializācijai pagājuši divi gadi.

29. janvārī Mencendorfa namā klātesošie gāja rotājā, kuras laikā tika skandēta dziesma, ka vārti veras, jo palīdz mūzas un pegazi. Lai top nr. 2!

TAS VAR JŪS INTERESĒT

Par dažiem Latvijas Universitātes vēstures izpētes aspektiem

Latvijas Universitātes bibliotēkas Bibliogrāfijas nodaļā atrodas materiālu kartotēka par LU vēsturi laikā posmā no 1919. līdz 1940. gadam. Kartotēkas izveides darba iesācējs bija augstāk minētās nodaļas bijušais vadītājs Henriks Novakis, kurš savāca un sistematizēja Gintera rādītāja atspoguļotos materiālus, kas bija veltīti Universitātei tā laika latviešu presē. Vēlāk darbu turpināja šīs publikācijas autors, veicot Universitātes izdevumos "Students" un "Universitas", kā arī latviešu trimdas izdevumos "Akadēmiskā Dzīve", "Universitas" u. c. ievietoto materiālu apstrādi un sistematizāciju. Pētījumi tiek turpināti arī Centrālā Vēstures arhīva fondā.

Pašlaik kartotēkā ir vairāk nekā 12 000 kartiņu, kas satur informāciju par visiem Universitātes dzīves aspektiem. Tajā ir apkopotas ziņas par mācību procesa organizāciju, zinātniskiem pētījumiem, studentu dzīvi (studentu korporācijas, pašvaldība, sadzīves problēmas utt.), par ziedojumiem un dāvinājumiem, kurus mūsu Alma mater saņēma visā savas pastāvēšanas laikā no dažādām iestādēm un privātpersonām, kā arī profesoru un pasniedzēju personālijas. Bez tam kartotēkā ir atspoguļoti materiāli par Latvijas zinātniskām biedrībām, kuru darbībā piedalījās Universitātes mācībspēki.

Mūsu kartotēkā savākie materiāli dod iespēju pastāstīt par dažiem LU zinātniskā pētnieciskā darba aspektiem. Jau pašā sākumā jāatzīmē, ka Latvijas Universitātes finansiālās iespējas bija diezgan pieticīgas, un tas nelabvēlīgi ietekmēja zinātniskos pētījumus. Profesoru un pasniedzēju sastāva pārstāvji vairākkārtīgi uzstājās ar paziņojumiem, kuru jēga bija tā, ka līdzekļu trūkums apdraud pašu zinātnisko pētījumu veikšanas iespēju. Pielaujams, ka tieši šo uzstāšanos iespaidā Ministru kabinets 1935. gada pavasarī pieņēma lēmumu izdalīt Universitātei 10 000 latu Zinātniskās pētniecības fonda dibināšanai. Tā paša gada rudenī no šī fonda līdzekļiem tika izdalīti pirmie asģnējumi zinātnisko pētījumu finansēšanai. Universitātes zinātnieki šo fondu līdzekļus saņēma pastāvīgi. Lielu palīdzību Universitātei sniedza arī tāda organizācija kā Kultū-

ras fonds, kas par savu uzdevumu uzskatīja vispusīgu palīdzību zinātnes attīstībai Latvijā. Tādiem mērķiem kā profesoru un pasniedzēju zinātniskie komandējumi, zinātnisko darbu izdošana, zinātniski pētniecisko darbu veikšana, LU 1939. gadā saņēma no Kultūras fonda apmēram 500 000 latu. Kā šādas palīdzības piemērus var minēt profesoru Robertu Vipperu, kurš savas monogrāfijas "Jaunā Vēsture" izdošanai saņēma no šī fonda 3200 latu, Filoloģijas un filozofijas fakultātes eksperimentālās psiholoģijas laboratoriju, kuras darbu veikšanai Kultūras fonds izdalīja 2000 latu. Tā palīdzību zinātnisko pētījumu veikšanā izmantoja LU Botāniskais dārzs, Sistemātiskās zooloģijas institūts u. c.

Zinātnisko darbu finansēšanai tika izmantoti arī K. Morberga fonda līdzekļi. Tā, piemēram, 1939. gada aprīlī LU padome zinātnieku grupai izdalīja no šī fonda līdzekļiem 6000 latu zinātnisko darbu veikšanai.

Universitātes zinātnisko darbu subsīdēšanu veica arī privātās firmas, tā piemēram, 1934. gadā akciju sabiedrība "Degviela" izdalīja LU 2000 latu pētījumu veikšanai sintētiskā benzīna ražošanas jomā.

Universitātes zinātnieki bieži devās uz ārzemēm, lai veiktu zinātnisko darbu. Fakti liecina par viņu pietiekami augsto zinātnisko autoritāti. Tā piemēram, 1932. gadā pazīstamais latviešu arheologs, LU profesors F. Balodis konsultēja pilskalnu izrakumus, ko veica Vācijas arheoloģijas institūts. Vēsturnieks, profesors A. Spekke 1933. gadā lasīja lekcijas Francijas slavenajā universitātē Sorbonnā. Cits izcilis latviešu zinātnieks, Tālo Austrumu valodu speciālists, profesors P. Šmits 1937. gadā tika uzaicināts uz Itāliju lasīt lekcijas dažādās universitātēs. Lekciju tēma - Ķīnas valodas un kultūra.

Mūsu kartotēkas materiālos ir informācija par to, ka 1932. gadā LU Padome pieņēma lēmumu radīt Parīzē komiteju sakariem ar vietējām zinātniskajām iestādēm un uzdot šīs komitejas vadīšanu Pastera institūta strādājošajam profesoram - latvietim M. Šenam. Kāds bija šī pasākuma liktenis, pagaidām nav zināms.

LU ienāca arī priekšlikumi no ārzemju universitātēm pieņemt mācī-

ties to studentus un abiturientus. 1926. gadā Lansī pilsētā (Francija) universitāte piedāvāja LU apmaiņties ar Filoloģijas un filozofijas fakultātes pēdējā kursa studentiem, pie kam franči piedāvāja stipendijas. 1938. gadā Hāgas Starptautiskā tiesību akadēmija piešķīra 18 stipendijas LU beigušiem studentiem augstākās izglītības turpināšanai. Pagaidām nav izdevies noskaidrot, vai šie priekšlikumi tika pieņemti.

Visas savas pastāvēšanas laikā LU saņēma daudz dāvinājumu un ziedojumu no dažādām iestādēm un privātpersonām. Lielākais no šādiem dāvinājumiem bija K. Morberga novēlējums, bet bija vēl mazāk zināmie ziedojumi.

Piemēram, Teoloģijas fakultātes profesors, pazīstamais reliģijas vēsturnieks I. Bencingers, uzdāvināja Teoloģijas fakultātes reliģijas vēstures muzejam Palestīnas kultūras vēstures priekšmetus (skaitā - 28) un 358 oriģināl fotogrāfijas. Tas tiek uzskatīts par vērtīgu muzeja kolekciju papildinājumu.

1930. gadā ar Stokholmas Eģiptoloģijas muzeja starpniecību Filoloģijas un filozofijas fakultātes Austrumu filoloģijas kabinets saņēma lielu Eģiptes senlietu dāvinājumu. Diemžēl, tālāko šo divu ziedojumu likteni noskaidrot nav izdevies.

1935. gadā Jānis Akermanis, latviešu izcelsmes amerikāņu aviokonstruktors, atsūtīja Universitātei divus motorus, kurus LU Padome nodeva Mehānikas studentu apmācībai.

Bija arī lieli naudas ziedojumi. 1938. gadā P. Dolmanis novēlēja Medicīnas fakultātei 50 000 latu ļaundabīgo audzēju pētīšanai. Jāpieņem arī tie ziedojumi, kurus Universitātes labā izdarīja Kārlis Ulmanis. 1937. gadā beigās viņš ziedoja 10 000 latu mācību grāmatu izdošanai latviešu valodā, jo mācību literatūras nepietiekamība dzimtajā valodā bija nopietna problēma Universitātei. 1938. gadā K. Ulmanis atkal ziedoja Universitātei 5000 latu, un vēl 3000 latu - speciāli studentu virtuvei.

Nobeigumā gribētos darīt zināmas dažus faktus no pasaulslavenā latviešu lingvīsta profesora J. Endzelīna biogrāfijas. No mūsu kartotēkas

5. lpp. ▶

AKTUALITĀTES

Vai rūpējamies par savu veselību?

◀ 1. lpp.

respondentu līmenis, kuri jebkad pārbaudījuši holesterīna līmeni asinīs. Pēdējā pusgada laikā to darījuši tikai 11,6% aptaujāto. Jautājumā par potēšanas pret gripu iegūti rezultāti, ka pēdējā gada laikā vakcinējušies tikai 5,9% vīriešu un 5,4% sievietes, nekad pret gripu nav potējušies 63,5% vīriešu un 55,0% sievietes.

Attiecībā uz kaitīgiem veselību ietekmējošiem paradumiem, kā, piemēram, smēķēšana, aptauja liecina, ka ik dienas smēķē 53,0% vīriešu un 18,4% sievietes. Arī pasīvo smēķētāju vidū vairums ir vīrieši. Iepriecina fakts, ka vairums smēķētāju vai

nu vēlas atmest smēķēšanu, vai pašlaik mēģina to darīt.

Konstatēts, ka fiziskā aktivitāte vairumam respondentu ir nepietiekama. Tikai 42% vīriešu un 27% sieviešu fiziskā aktivitāte brīvā laikā ir daudz maz pietiekama. Arī 54,7% respondentu jaunākajā vecuma grupā (16 - 24 gadi) ir nepietiekama fiziskā aktivitāte.

Šobrīd speciālisti vērtē iegūtos rezultātus, lai varētu veikt dažādus veselības veicināšanas pasākumus Latvijā, kā arī cīnīties pret dažādām slimībām.

MĀRA SADOVSKA

Apdomā galu!

Lielākā daļa smēķētāju, arī jauni cilvēki, zina par smēķēšanas kaitīgumu, bet daudzi neaptver, cik tas ir nopietni. Vairumā gadījumu (vairāk nekā 80%) plaušu vēzis ir saistīts ar smēķēšanu. Ar smēķēšanu saistīts arī mutes dobuma, rīkles, balsenes, barības vada, aizkuņģa dziedzera, urīnpūšļa vēzis. Smēķēšana ir galvenais iemesls daudzām sirds un asinsvadu slimībām. Smēķētāju bērni biežāk slimo ar elpošanas ceļu slimībām. Ar smēķēšanu saistīts plašs slimību diapazons, sākot ar parastu saaukstēšanos un kuņģa čūlu, beidzot ar hronisku bronhītu un plaušu emfizēmu.

Cigarešu dūmos ir gandrīz četri tūkstoši dažādu ķīmisko savienojumu.

Atrodies smēķētāju sabiedrībā, tā saucamie pasīvie smēķētāji līdz ar smēķētājiem ieelpo nikotīnu, oglekļa- monoksīdu u. c. indīgas vielas, kaut arī mazākā koncentrācijā. Smēķētāju sievām ir lielāks risks saslimt ar plaušu vēzi.

Nesmēķētāji vidēji dzīvo par septiņiem gadiem ilgāk nekā smēķētāji.

Smēķēšana nepada ra veiksminīgāku, solīdāku, inteligentāku vai pievilcīgāku.

Nesmēķētāju priekšrocības:
1) zobi un pirksti nav ar dzeltenu aplikumu, cilvēki neoz pēc tabakas;
2) cik gan naudas var ietaupīt? ASV smēķētājs apmēram sešos gados iztērē summu, par kuru varētu

nopirkt jaunu mašīnu;
3) tikai nesmēķētājs pa īstam var novērtēt pārtikas produktu garšu;
4) nesmēķētājam ir vairāk laika, enerģijas; viņam nav jācīnās ar ieradumu, mokoties ar vainas apziņu.

Vai ir saprātīgi ar saviem tabakas dūmiem indēt apkārtējos? Vai var atrisināt sabiedriskās problēmas, ja mēs paši tās radām, graužot savu veselību un atbalstot tabakas rūpniecības attīstību, kas bojā veselību citiem? Cilvēks - tā nav sala. Katrs ir atbildīgs arī par citu cilvēku veselību!

Materiālu sagatavojusi -
LINDĀ KALNIŅA

Help Age International devums Latvijai

Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO) arvien lielāku uzmanību velta arī veco ļaužu problēmām. Tāpēc ANO šo, 1999. gadu ir pasludinājusi par "Pasaulē veco ļaužu" gadu. Tas rošina katras valsts pensionāru organizācijas aktivēt savu darbu. Latvijā visu pensionāru sociālās intereses aizstāv Latvijas Pensionāru federācija (LPF), kā jumta organizācija 82 veco ļaužu vietējām apvienībām. Šāda apvienība pastāv un sekmīgi darbojas arī Latvijas Universitātē (LU). Savukārt Universitātes pārstāvis zinātnu doktors Kārlis Bormanis ir LPF valdes loceklis, tās starptautisko sakaru komisijas vadītājs.

Ar gandarījumu jāatzīmē, ka Universitātes vadība, pirmām kārtām jau pats rektors Juris Zaķis, vienmēr atceras LU bijušos mācītājus un darbiniekus, tagadējos pensionārus. Tāpēc arī mūsu Universitātei ir tas

gods uzņemt starptautiskās pensionāru organizācijas *Help Age International* Austrumu un Viduseiropas valdes sēdes dalībniekus vienu dienu LU galvenajā ēkā, Senāta sēžu zālē.

Var jautāt - kāpēc HAI valdes sēde notiek tieši Rīgā?

Jau piekto gadu Latvijas Pensionāru federācija (LPF) ir starptautiskās veco ļaužu organizācijas *Help Age International* (HAI) asociēta locekle. Tas ir ļoti liels atbalsts mūsu LPF, mūsu federācijas vietējām apvienībām.

Pirmkārt, LPF saņem ļoti daudz publikāciju par pensionāru sociālo jautājumu risināšanas veidiem un veco ļaužu dzīvi ASV, Anglijā un citās Eiropas valstīs, kuras izmanto mūsu sociālie darbinieki.

Otrkārt, tā ir iespēja mūsu LPF pārstāvjiem ar saviem ziņojumiem piedalīties HAI organizētajos semi-

nāros un konferencēs par svarīgākajām pensionāru sociālā stāvokļa uzlabošanas problēmām. Tā iegūtās atziņas jau tiek izmantotas LPF sabiedrisko darbinieku kvalifikācijas celšanai pensionāru Jēkabpils informācijas un apmācību centrā.

Treškārt, ar HAI mēnešrakstu un citu izdevumu palīdzību citu valstu pensionāri un starptautiskās sociālās organizācijas var iepazīties ar to, kā veco ļaužu sociālās problēmas tiek risinātas Latvijā.

HAI valdes sēde Rīgā no 11. līdz 15. februārim dos jaunus atziņas un stimulus mūs auglīgajai sadarbībai.

Sirsniņi sveicam visus šīs sēdes dalībniekus, un lai mūsu kopīgais darbs dod labas sekmes un vērtīgus rezultātus arī turpmāk!

Profesors **JĀNIS PORIETIS**,
Latvijas Pensionāru
federācijas priekšsēdētājs

Sveicam Help Age International dalībniekus LU!

Sestdiena, 13. februāris

Plkst. 9.30 - 12.30

Trešā sēde Latvijas Universitātē (LU)

Raiņa bulvārī 19. LU Senāta sēžu zālē - Jānis Porietis, Kārlis Bormanis.

* HAI ECEN locekļu tiesības un pienākumi - Kens Filips (*Ken Philipp*);

* Tallinas sanāksmes programma - Kens Filips.

Plkst. 12.30 - 13.30

Tikšanās ar LU rektoru profesoru Juri Zaķi un LPF vietējās LU organizācijas vadītāju Mildu Kleperi.

Plkst. 13.30 - 14.30

Pusdienas LU kafejnicā - Sigita Lapiņa, Jānis Porietis, Kārlis Bormanis.

Plkst. 14.30 - 16.30

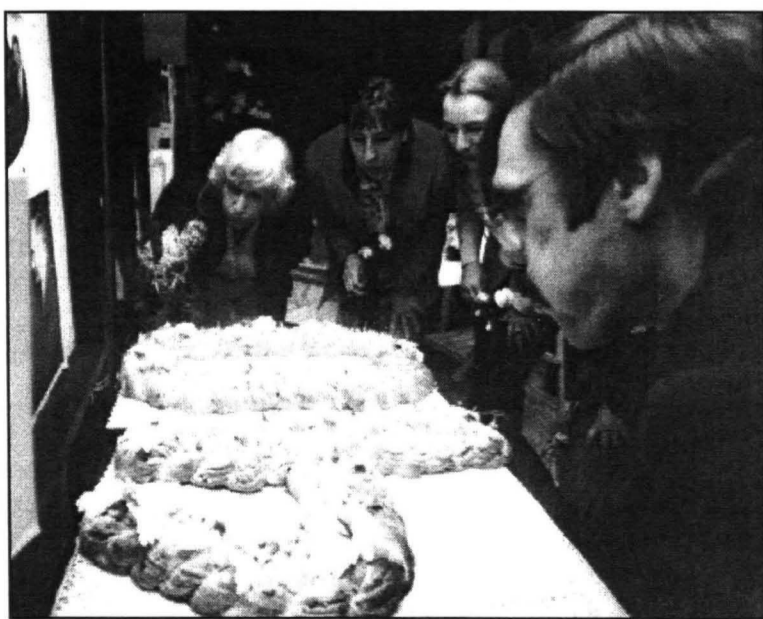
Ceturta valdes sēde - Jānis Porietis, Kārlis Bormanis.

* Tallinas sanāksmes programma (turpinājums);

* Baltijas valstu un Krievija delegātu pieteikumu uz Tallinas sanākumi izvērtēšana. - Svens Parns, Nijole Arbaciauskiene, Jānis Porietis, Pauls Hinšlifs (*Paul Hinchliff*).

SVEICAM

"Jaunajam Inženierim" -40

Jubilejas klīņģerim svecītes nopūš "JI" redaktore Mudīte Eizenāle (pirmā no kreisās) ar saviem kolēģiem

Kolēģu jubilejā mūs nodēvēja par konkurentiem, bet "UA" uzskata, ka drīzāk esam līdzīgi domājošie, jo augstskolu laikrakstiem ir kāda kopēja dzīves uztvere. Rīgas Tehniskās universitātes laikraksta redakcijai kāds sveicējs piedēvēja tehniskās inteligences šarmu.

"Institūta avīzē, protams, nevarēju rakstīt visu, ko gribēju, bet pavisam noteikti varēju nerakstīt to, ko negribēju. Ja, pārļapojot senākus avīzes numurus, izlasiet šodien nepieņemamas blēņas, tā ir manis

pašas muļķība un nevis redaktore, visa turpmākā mūža draudzenes, Ritas Lejas, sirdscilvēka rektora Aleksandra Veisa vai laipnīgā partijnieku dueta Briēža un Olmaņa norādošais pirksts. Nemaz nerunājot par kaimiņiem - komjauniešiem, starp kuriem atceros vienu vienīgu idejisku jefiņu..." Tā atmiņās dalās šobrīdējā žurnāla "Latvian Baltic State" korespondente Dina Jefimenko.

"UA" novēl saglabāt jauneklīgi radošu garu arī turpmāk!

Stipendiju konkurss bakalaurantiem un maģistrantiem

Latvijas izglītības fonda mērķprogramma "Izglītībai, zinātnei un kultūrai" izsludina stipendiju konkursu bakalaurantiem un maģistrantiem:

- datorzinātnēs un informātikā;
- farmācijas ķīmijā un bioloģiski aktīvu vielu sintēzē;
- uzņēmējdarbības vadībā;
- pedagogijā (maģistrantiem);
- Latvijas kultūras vēsturē;
- žurnālistikā;
- politoloģijā;
- vides socioloģijā;
- vides aizsardzības specialitātēs.

Prakses un darba piedāvājums Zviedrijā

Zviedrijas Valsts Nodarbinātības dienests piedāvā studējošiem iespējas pieteikties praksei un sezonas darbiem Zviedrijā:

- prakses programmā (*trainee programme*) (ilgāk par trim mēnešiem);
- sezonas darbi (*season job*) (mazāk par trim mēnešiem).

Pieteikties:
LR Nodarbinātības Valsts dienestā Starptautisko sakaru departamentā, Kr. Valdemāra ielā 38 tālr. 7021770.

ILZE HABERLINGA,
NILS FREIVALDS

Pieteikumam obligāti jāpievieno fakultātes, kurā mācās stipendijas pretendents, apstiprināts noraksts no atzīmju grāmatiņas par visiem mācību semestriem ar aprēķinātu vidējo atzīmi, kā arī studenta vai maģistranta raksturojums no dekanāta vai profilējošās katedras (institūta) un/vai raksturojums no zinātniskā darba vadītāja.

Pieteikuma dokumenti veicināšanas stipendijām iesniedzami divos eksemplāros valsts valodā.

Pieteikumus konkursam jāiesniedz līdz 1999. gada 12. feb-

ruārim (pēc ziemas eksāmenu sesijas).

Sīkāku informāciju pretendenti var iegūt savās fakultātes.

Pilnu nolikumu par stipendijas piešķiršanas kārtību un pieteikuma veidlapas konkursam var saņemt mērķprogrammas birojā, Skanstes ielā 13, 410. kabinetā, katru darbdienā no plkst. 10.00 līdz plkst. 16.00. Tālrunis - 7379179, 7374764, 7378360.

Jābrauc ar trolejbusu nr. 3 līdz pieturai - Ierēdņu iela.

Informācija no LU Dzimtes Studiju centra

1. pavasara semestrī tiek plānoti divi lekciju kursi (C daļa):

* **Feminisma diskurss: antīkā tradīcija un kristietība.**

Lekcijas notiks otrdienās plkst. 16.00, docētājas: Ilze Rūmniece, Dagmāra Beitnere.

* **Dzimtes kategorija psiholoģijā un socioloģijā.**

Lekcijas notiks trešdienās plkst. 16.15, kursu vada: Sanita Vanaga, Sandra Sebre, Anda Gaitniece.

Kursa "Dzimtes kategorija psiholoģijā un socioloģijā" ietvaros lekcijas lasīs vieslektori
Inta Dzelme - 17.02.1999.

Zorica Mrsevic (*Mrsevic*) (Belgradas Sieviešu studiju centrs), par sieviešu cilvēktiesībām - 19. un 26.05.1999.

Bobs Konnels (*Bob Connel*) (Austrālija), par vīriešu lomām un vīrišķībām.

2. Publicēšanai tiek gatavots 1998. gada oktobrī notikušās Sieviešu studiju un dzimtes pētniecības Baltijas-Ziemeļvalstu konferences materiālu krājums.

3. LU DZSC strādā pie projekta Mūsdienu feministiskās literatūras antoloģija latviešu valodā.

4. Augustā tiek plānota Baltijas konference studentiem, maģistrantiem, doktorantiem ar interesi dzimtes un sieviešu studijās.

5. LU DZSC koordinatore Elizabete Pičukāne plāno DZSC apkārta 2. numura izdošanu maijā beigās.

Informāciju sagatavojusi -
IEVA LAPINSKA

LU 80 GADI GAIDOT

“ Mans princips: dots devējam atdodas ”

“ UA ” uz sarunu šoreiz aicinājusi nenosakāma vecuma sievieti, jo viņa allaž sastopama eleganti gērbusies un saposusies. LU vadības sēdēs viņai ir savs viedoklis, nav dzirdēts, ka runātu daudz lieka, bet viņas teiktajā ieklausās un, šķiet, ņem vērā. Sarunasbiedre ir SOLVEIGA SKOTELES kundze - LU lektore un arodorganizācijas priekšsēdētāja.

Solveiga Skotele

- No kuras puses jūs esat?

- Dzimusi esmu Jelgavā, pēc izceļšanās esmu zemgaliete, bet vidusskolu beidzu Rēzeknē. Izprotu arī Latgales cilvēkus un viņu vidi. Nepratu runāt dialektā, mani sauca par “čivlieti”, bet tomēr mani pieņēma.

Taču jau sen katru rītu uz darbu braucu no Daugavmalas aiz Viestura dārza, dzīvoju bijušajās ostas mājās, jo vīrs strādā tirdzniecības ostā.

- Jūs arod biedrībā strādājat diezgan sen. Tas nozīmē risināt cilvēku sociālās problēmas u.tml. Galvenokārt iepazīst nācies Universitātes darbiniekus.

- Agrāk bija apvienotā arodkomiteja kopā ar studentiem. Tie bija 70., 80. gadi.

Mūsu pārziņā atradās studentu mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi, Studentu klubs, Sporta klubs, bet no 80. gadu beigām, kad sadalījāmies, vadu pasniedzēju un darbinieku arodkomiteju.

Padomju varas gados mūsu darbība tiešām pārsvarā bija saistīta ar dzīves apstākļiem. Nācās dalīt dzīvokļus, mašīnas, deficīta preces, vietas bērnu dārzos. Tagad, kad nodibinājas neatkarīgā arod biedrība, mēs sākām pārņemt pasaules arod biedrību darba praksi.

Pati galvenā funkcija ir garantēt saviem biedriem valsts likumdošanas aktos noteikto tiesību aizstāvību. Pirmām kārtām, to tiesību, kas skar darbu, darba samaksu un sociālo sfēru. Otrkārt, slēgt līgumus un vienošanās par papildus tiesībām. Šajā jomā sadarbojamies ar LU vadību, izstrādājot un pieņemot normatīvos aktus (darba koplīgumu, darba samaksas nolikumu, iekšējās darba kārtības noteikumus u.c.) Treškārt, informējam savus biedrus par viņu tiesībām un iespējām, sniedzam individuālas konsultācijas darba, sociālajos, dzīvokļu un mantošanas jautājumos. Īpašs darba virziens ir speciālu fondu izveide biedru finansiālajam atbalstam - kvalifikācijas veicināšanai, veselības uzlabošanai, sociālajiem pabalstiem - tie visi ir neatmaksājami pabalsti, bet aizdevumu fonds dod iespēju uz noteiktu laiku naudu aizņemt. Šī pēdējā funkcija, kaut

arī šodien mums ļoti nepieciešama, būtībā nav raksturīga arod biedrību darbam pasaulē kopumā, tā ir nozīmīga mums šajā pārejas laikā.

- Vai LU arodorganizācijai ir sadarbība ar ārzemju kolēģiem?

-Sadarbojamies ar Baltijas jūras valstu universitāšu arodorganizācijām; Vācijā, Zviedrijā notiek regulāras konferences un semināri. Saņemam interesantu speciālo literatūru no Norvēģijas. Esam starptautiskās organizācijas “ Education International ” biedri.

- Kad bija interesantāk strādāt - pirms mainījās sistēma valstī vai tagad?

- Diezin vai vārds “ interesants ” tie ir vietā. Arod biedrības īsto jēgu es redzu tieši šajā laikā.

Tagad ir darbs pēc būtības. Ne jau vienmēr likumus pārskaidro apzināti un no ļauna prāta, bieži vien darba devējs - katedras vadītājs, laboratorijas vadītājs vai daļas vadītājs - rīkojas ar domu, ka darbam tas būtu labāk. Arod biedrībai jāseko līdzi, kā tas atsauksies uz darba ņēmēju. Ja jāizšķir situācija, tad mūsu pienākums ir to izvērtēt arī no darbinieka interešu viedokļa.

Tā kā paši esam Universitātes darbinieki, tad redzu gan darbu, gan cilvēka intereses un nevaru atbildēt formāli. Jāskatās, kāds ir cilvēks, kura intereses gribam aizstāvēt. Jāatrod kompromiss un jāpārliedzina. Gadās reizes, kad cilvēks ar savu rīcību ir veicinājis, ka viņam nosaka mazāku algu, ierosina atlaist vai tml.

- Vai jūs viegli atrodat kontaktu ar cilvēkiem?

-Pirmajā brīdī es nevaru mesties sarunā, bet kontaktu atrodu ātri. Kamēr īsti neesmu pārliecināta par sevi un faktiem, labāk klusēju, jo pirmajā brīdī visu nosaka emocijas. Ja ko izsaku nepārliecināta, bet emociju vadīta, tad vēlāk to nožēloju.

- Vai cilvēka daba ir mainījusies pēdējo gadu laikā?

-Grūti pateikt, vai cilvēku daba ir mainījusies. Arod biedrības vadītājam ir jāpārzina tā vide, kurā viņš strādā, tad arī viņš var palīdzēt. Mana priekšrocība ir tā, ka Universitātē es esmu nostrādājusi visu mūžu un

dažādās sfērās. Jebkurā gadījumā man ir jāizstudē visi papildus apstākļi. Lai arī pēc izglītības esmu filologe, likumdošanā jūtos tikpat zinoša kā juriste.

Savā praksē atceros tikai vienu darba konflikta gadījumu, kas noslēdzies ar tiesas procesu. Tiesas lēmums izrādījās tāds pats, kādu bijām pieņēmuši arodkomitejā.

Universitātē mums ir ļoti labs kontakts ar personāla daļas vadītāju, ar dekāniem, ar nodaļu vadītājiem. Pozitīvais, ka jautājumus izrunājam, lai rastu skaidrību nesaprašanās vai neskaidrību cēloņiem.

Ja plānota reorganizācija, kas saistīta ar cilvēku atlaišanu, tad vadītāji jau iepriekš nāk uz arodkomiteju noskaidrot, kāda būs reakcija, kā tas ir no likuma viedokļa. Ļoti daudz gadījumos lieta pat nenonāk līdz arodkomitejas sēdei izskatīšanai, jo rasta atbilde jau pirms tam. Te arī saskatu arodorganizācijas stipruma būtību.

- No kura laika esat saistīta ar Universitāti?

-1955. gadā pēc vidusskolas iestājos Vēstures un Filoloģijas fakultātē, kur studēju latviešu valodu un literatūru. 1960. gadā, kad beidzu Universitāti, saņēmu brīvo diplomu, jo pēc pāris mēnešiem vajadzēja piedzimt dēlam. Vīram bija darbs Rīgā, bet filologiem darba nebija. Ar lielām grūtībām atradu darbu LVU bibliotēkā. Tas nekad nebija mans mērķis, bet, sākot strādāt bibliotēkā, pilnībā mainījās priekšstats par bibliotekāra darba specifiku. Iestājot neklātienē bibliotēku zinātnes un bibliogrāfijas nodaļā. Pēc beigšanas ieguva bibliotekāra bibliogrāfa diplomu. Varēju, protams, iestāties aspirantūrā, bet man ir tāda negatīva īpašība kā - man nepatīk rakstīt.

Strādādama Universitātes bibliotēkā, pēc uzaicinājuma sāku lasīt lekcijas arī studentiem vispārīgās bibliogrāfijas kursā. Praktiski strādāju līdz 1981. gadam. Ik pa pieciem gadiem mainīju nodaļas vai amatu, ja likās, ka darbs ir apgūts un vairs nav nekā jauna. Pēc tam pēc uzaicinājuma pārgāju pilnībā strādāt bibliotēku zinātnes un informācijas katedrā. Kolēģus brīdināju, ka strādāšu tikai kā lektore praktiķe un disertāciju neizstrādāšu. Tas nenozīmē, ka neturpināju izglīties. Lasāmie kursi arī laika gaitā no praktiskiem kļuvi par teorētiskiem. Man patīk darbs ar studentiem. Šķiet, ka viegli atrodam kontaktu.

-Vai studentu auditorija ir mainījusies?

-Es tā nevaru pateikt: padomju laikā bija cita auditorija un tagad ir cita. Visu laiku notiek izmaiņas un tās ir atkarīgas no mūsu sociālās dzīves apstākļiem. Bibliotekāru darbs nekad nav bijis augsti atalgots, bet, ja ir cilvēki, kam interesē darbs ar cilvēkiem, ar grāmatu, kultūras norises, tad viņi ir īstajā vietā. Kaut gan pēdējos gados vērojama tendence, ka no tiem, kas iestājušies šajā specialitātē, beidz tikai vairāk par pusi. Cilvēki nebaidās sevi pārbaudīt un bieži vien ir stājušies vairākās mācību iestādēs vienlaicīgi. Viena daļa ir arī tādi, kam kaut kas mainās dzīves laikā. Prieks par patstāvīgi domājošiem, zinošiem studentiem, jo diemžēl ne-

trūkst arī tādu, ka jābrīnās, kādēļ viņš te atnācis. Acīmredzot, kaut ko šāds students iegūst savas personības attīstībai, jo ar šo profesiju peļņu jau nu nevar gūt.

Studiju programma ir daudzveidīga: kaut kas ir arī no ekonomikas, socioloģijas, filosofijas, literatūras, jo lasītājs jāinformē par visām zinātņu nozarēm, taču speciālo kursu apguve prasa svešvalodu zināšanas un tas daudziem sagādā lielas grūtības.

Zinu, ka daudzi domā, ka bibliotekārs ir kaut kas līdzīgs pārdevējam, kas tikai izsniedz grāmatas. Arī pati tā domāju pirms sāku strādāt šajā profesijā.

- Grūti laužams stereotips pieņēmums.

-Cenšos šo priekšstatu mainīt arī studentiem, jo viņi meklē savu ceļu. Labprāt dalos arī dzīves pieredzē.

- Vai pašai nav radusies vēlme krasi mainīt savu dzīvi?

-Pēc studiju beigšanas vienu mēnesi kā aizvietotāju strādāju Zinātņu akadēmijā, bet, kad sāku strādāt Universitātē, visai drīz sapratu, ka tā ir tā vieta, no kuras grūti aiziet, tā sevi iesūc. Grūti izrauties.

Kad strādāju LU bibliotēkā, man piedāvāja kļūt par Misiņa bibliotēkas vadītāju. Bibliotekāram profesionālajā ziņā tas būtu augstākais kāpums, taču es nespēju iedomāties, kā būs tad, ja vairs nenākšu uz Universitāti.

Nebija tā, ka negribētu neko mainīt, ik pēc pieciem gadiem šī vēlme rodas. Un Universitātē arī devusi iespēju arī ko mainīt. Sāku vadīt katedru, vienlaicīgi uzņemos arodkomitejas priekšsēdētāja amatu - jo vairāk kaut kā jauna, jo labāk.

- Vai jums ir vēl kāda liela aizrašanās?

-Nekā īpaša, bet man nepieciešams kontakts ar zemi. Lai arī manā ģimenē nav šādu tradīciju - tēvs bija profesionāls piensaimnieks, māte skolotāja, tomēr man nepieciešams darbs dzīrā. Mums ir sava lauku būdiņa, kur tiek pavadītas visas sestdienas un svētdienas, protams, arī vasaras.

Tur es stādu eksperimentēju, pat istabā uz palodzes man dīgst stādīni...

Vienīgi man ļoti nepatīk rudenī vākt ražu. Patīk pats stādīšanas process. Ziemā tur negribētu dzīvot, bet vīrs cer, ka kā pensionāri pārcelsimies gan.

- Pie lauku darbiem radītu arī mazbērnu.

-Jums viņu ir daudz?

-Divi. 13 un 10 gadus veci. Viņiem ir savi vaļasprieki. Mazdēls deļo sporta dejas, mazmeita veido savas alternatīvās modes skates. Es kā vecmāmiņa šajos procesos nepiedalos un nepalīdzu, tas nav manā raksturā, un nedzīvojam jau arī kopā.

Neesmu organizētāja un īpaši dziļvesprieģīga. Īpaši nepatīk apmeklēt saviesīgus vakarus un viesības, jau pēc pāris stundām ilgojos mājās.

- Jūs var uzskatīt par tipisku mājās sēdētāju?

-Brīnos, jo studentu gados biju aktīva, tas laiks laikam savu paņēmis. Vienmēr domāju, kā varētu neiet, nevis - kā kaut kur doties.

Iespējams, šajā ziņā esmu pārāk

liela mājās sēdētāja. Pat skatoties TV seriālu, klausoties ziņas esmu apkrāvusies ar speciālo literatūru, turpinu aizsāktos rakstu darbus.

- Ko par to saka jūsu dzīvesbiedrs?

-Vīrs arī nav no tiem, kas ļoti vēlētos būt sabiedrībā. Abi gribējam šo vietu laukos un zemi, kur justies brīvi un darīt, kas patīk.

Bieži vien daru it kā tajā brīdī nevajadzīgu, piemēram, lasu par tēmām, kas noder tikai pēc ilgāka laika. Bet noder. Laikam palīdzējusi intuīcija.

Arī sastopoties ar negācijām, cenšos neskriet ar pieri sienā, jo ar gadiem radusies pārliecība, ka katrs saņem, ko pelnījis: dots devējam atdodas - kā labais tā ļaunais. Tā nav samierināšanās, bet cenšanās nepārsiegties, jo pēc brīža notikumi var mainīties, var rasties cits atrisinājums.

Darot darbus soli pa solim, esam panākuši, ka mūsu Universitātes arodkomiteja ir viena no spēcīgākajām citu augstskolu organizāciju vidū.

Katru gadu arod biedrībā iestājas jauni LU darbinieki, jo cilvēkam svarīgi just drošību, ka viņa likteni nenošķir vienpusīgs lēmums, bet viņa problēmā kāds iedziļināsies.

Pēc nepilniem diviem gadiem beidzas šīs arodkomitejas un priekšsēdētāja pilnvaras. Esam jau uzsākuši vēlēšanu kampaņu, aicinot domāt par iespējamo nākošo līderi.

Nenoliedzu, ka manā vietā varētu nākt cilvēks ar citu skatienu un principiem, vienīgi negribētu, ka izjuku organizācija kā tāda.

Vēlu saglabāt principālītāti savos uzskatos un darbos, jo nenoliedzami arī Solveiga Skoteles kundze ar savu klātbūtni veicina, lai Latvijas Universitātes vārds tiktu locīts pozitīvi.

Sarunājusies
ILZE BRINKMANE

Vēsturiskā izziņa:

LU arodorganizācija ir Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arod biedrības dalīborganizācija, kas apvieno Universitātē visās profesijās strādājošos 1425 biedrus un 360 pensionētos darbiniekus. Šī arod biedrība kā brīva un neatkarīga izveidojās 1990. gadā, taču Universitātē arodorganizācija pastāvēja arī pirms 1990. gada - kā PSRS arod biedrību sastāvdaļa.

KONKURSS A/S “ Kultūrkapitāla fonds ” rīko kultūras un mākslas pasākumu biznesa plānu konkursu

Konkursa būtība, lai veicinātu uzņēmējdarbības attīstību kultūras un mākslas jomā, atbalstītu jaunus idejas kultūras menedžmentā un rastu iespējas augstvērtīgu kultūras un mākslas pasākumus padarīt finansiāli izdevīgus tirgus ekonomikas apstākļos.

Konkursa dalībnieki Projektu piedāvājumus iesniedz līdz 1999. gada 12. martam Kultūrkapitāla fonda birojā, Pils ielā 20.

Konkursā var piedalīties Latvijas Republikas augstskolu kultūras menedžmenta mākslas, mūzikas, ekonomikas un biznesa administrācijas

specialitāšu studenti. Projektā ir jābūt iekļautām sekojošām sadaļām:

- * Projekta stratēģija un politikas apraksts;
- * Finanšu plāns un aprēķini;
- * Tirgus konjunktūras analīze;
- * Riska analīze.

Konkursa balvu fonds ir 1000 latu (viens tūkstotis latu).

Iesniegto Projektus izvērtē un galīgo lēmumu par pirmās, otrās un trešās prēmijas piešķiršanu pieņem Kultūrkapitāla fonda valdes apstiprinātā komisija sēdē. Komisijai ir tiesības balvu fonda ietvaros piešķirt

vienu vai vairākas prēmijas.

Projektu konkursa rezultātus pretendenti var uzzināt Kultūrkapitāla fonda birojā pēc 1999. gada 15. aprīļa.

KKF valdes priekšsēdētājs
M. BĒRZIŅŠ

Izvēlēts bija trešais ceļš

Šogad ir Universitātes 80. gadskārta. Kāda bija mūsu *Alma mater* 50. gadu beigās un 60. gadu sākumā, par to savās pārdomās šajā "UA" dalās dzejnieks MĀRIS ČAKLAIS. Toreiz augstskolā viņš bija žurnālistikas specialitātes students. Tagad viņa ikdiena paiet, strādājot "Rīgas Balss" Kultūras nodaļā un radio "Brīvā Eiropa", gatavojot kultūras komentārus un pārraides "Ievērojamās latviešu personības".

Māris Čaklais

Viņa kontā ir 29 grāmatas, pēdējā no kurām ir par Imantu Kalniņu. Tās ir, neskaitot tulkojumus. Domājams, ka šogad iznāks vēl divas. Māris Čaklais uzrakstījis uzmetumus memoriāliem, kā arī tapusi jauna dzejoļu grāmata.

Es studēju cerību laikos

Universitātē iestājos 1958. gadā, bet pabeidzu 1964. gadā. Pa vidu vēl paguvu pamācīties Maskavā - Literatūras institūtā. Biju zēns no laukiem un Maskava man šķita kaut kas par stipru. Tā nu atgriezies Rīgā, savā Universitātē.

Žurnālistiku izvēlējās tādēļ, ka pirms tam jau biju strādājis Saldus rajona avīzē, Liepājas novada avīzē biju publicējis savus dzejoļus.

Mans studiju laiks bija cerību pilns, jo no lēģeriem atgriezās izsūtītie cilvēki. Tas bija cerību laiks, kurš sakrita ar manu fizisko jaunību. Turklāt, jau pirmajosursos mums izdevās savā starpā radīt labu "blici". Mana kursa kuratore bija Maiga Lejete. Mācījās kopā ar Vitautu Lūdēnu, Jāni Sarkanābolu, Ati Skalbergu, Rišardu Labanovski, Reinī Ādmiņi un citiem interesantiem cilvēkiem. Lielākā daļa no kursa rakstīja dzejoļus, miniatūras, noveles.

Gais 50. gadu beigās Universitātē bija brīvdomīgs un daudzsoļošs. Esmu klausījies lekcijas pie profesora Artūra Ozola, salīdzināmās valodniecības kursu pie profesores Martas Rudzītes, pie Viļņa Eihvalda - kursu par 20. un 30. gadu literatūru. Klausījāties pasniedzēja Siņav-

ska lekcijas par krievu literatūru 20. un 30. gados. Pirmo reizi klausījies Cvetajevs dzeju un tad uzzināju, ka viņa ir izsūtīta uz septiņiem gadiem. Tajā laikā lieliska pasniedzēja Universitātē bija arī Dzidra Kalniņa.

Universitātē ieguvām zināšanas, taču liela nozīme bija arī mūsu pašizglībai. Augstskola mācīja ieraudzīt tos plauktus, kur nav ko meklēt. Autodidakts, kas mācās ārkārtīgi spilgti, kaut ko apgūst. Blakus viņam tomēr ir lielas bedres. Cilvēkam, kuram ir regulāra izglītība, ir sistēma un arī ir skaidrs, kur nav ko meklēt.

Tolaik Universitātē strādāja vēl vecā profesūra, bija saglabājušās tradīcijas un kultūra no 20., 30. gadiem. Mēs bijām jauni cilvēki, liela daļa nāca no laukiem, nesdami varbūt panaivu, bet normālu vides izjūti, padomiski nesamaitāti. Tas, ka neimācījāmies valodas, ka mums ļoti daudz informācijas bija "aizklāpēts ciet" no ār pasaules - tas bija slikti.

"Sirds uz trotuāra" un citi izdevumi

Filoloģijas fakultātē liela nozīme tajā laikā bija rokkrakstu žurnāliem. Lai gan bija arī laikraksts "Padomju Students", taču tas bija oficiozs. Bija konflikti par šiem pašu studentu izdevumiem, jo Universitātē bija jauno autoru pulciņš. To vadīja profesors Arvīds Grigulis. Būtbūt viņš bija Centrālkomitejas padomdevējs literatūras jautājumos. Daudz lasījies, gudrs cilvēks, sarakstījis vērtīgas grāmatas. To literatūras garu jau viņš gribēja kontrolēt.

Reinis Ādmiņš 1958./59. gadā

izdeva žurnālu "Sirds uz trotuāra". Tas bija rakstīts žurnāls, kurā publicējām savus dzejoļus. Piemēram, Reinim Ādmiņam bija tāds dzejolis "Hei, brīvību pērciet, mēs pārdojam to!".

Bija arī humoristisks žurnāls "Pūt un palaid".

Pēc žurnāla "Sirds uz trotuāra" iznākšanas uz čeku sauca vairākus cilvēkus, mani gan ne. Pēc tam gan mans vārds parādījies Universitātes partijas papīros dažādos locījumos. Bija arī plašākas atskaņas, ka Universitātes jaunie dzejnieki izdevuši ideoloģiski kļūdainu žurnālu. Un tad vēl kāds gadījums. Laikrakstā "Sovetskaja Latvija" 1960. gadā A. Voss par mani teica tā (tulkojis no krievu valodas): "Jauns cilvēks, kurš uzdod sevi par dzejnieku, bet ir uzrakstījis kaitīgus, riebi smirdošus dzejoļus." Savukārt Arvīds Grigulis par mani dzejoļiem teica, ka tur nu nekā talantīga neesot.

Diezgan drīz sāku rakstīt dzejoļus. Man jau bija nodrukāti kādi 10-15 dzejoļi, kad saņēmu šo A. Vosa "komplimentu". Anatols Immermanis, izlasījis šos manus dzejoļus Universitātes rokkrakstu žurnālos, teica: "Māri, tev taču tie ir ģeniāli dzejoļi!" Vēl man bija maz dzejoļu, bet tiem bija liela rezonanse. Pirmo manu krājumu noraidīja, par drukājumu atzīstot vienu dzejoli, otru ar labojumiem, bet 32 - nē! Ir man kāds dzejolis, kurš tā arī nekad netika nodrukāts, vienīgi rajona avīzē. Tas ir par aizliegto zonu, ka, puķes vienādi ziedēs abās pusēs. Šodien daudzi nezina, kas ir aizliegtā zona. Toreiz doma, ka abās pusēs puķes aug vienādi - tā jau bija vesela revolūcija. Tā dažādās partijas vīru runās esmu pieminēts arī vēlākajos gados un to jau "piespēlēja" padomdevēji.

Vēlme iesaistīties sabiedrībā bija agri

No 2. kursa mana darbadiena bija tāda, ka no rīta devos uz lekcijām, tad uz "Jauno Inženieri" (Rīgas Politehniskā institūta, tagad Rīgas Tehniskās universitātes laikraksts. - M. S.), tā mana pirmā darbvietā. Pēc darba atkal gāju uz lekcijām. Tad ceļš veda uz Mišņa bibliotēku. "Mišņos" pavadīju ne mēnešus, bet gadus - lasot. Tur strādāja cilvēki, kas bija solidāri ar mūsu interesēm. Piemēram, bibliotēkā iepazinās ar emigrantu literatūru. Pēc tam ceļš veda uz Valsts bibliotēku, jo tā bija vaļā līdz pulksten desmitiem vakarā.

Šajā laikā saņēmu arī daudz "sitienu". Bija nacionālkomunisma sabrukums 1959. gadā - tas bija viens no lielākajiem bliezieniem pa ma-

nām jaunekļa domām un cerībām. Bija Knuta Skujenieka arests, kura lietā es tiku pratināts. Universitātē bija pašu izdotie žurnāli...

Kā man gāja darbā? Aizgāju uz "Jauno Inženieri" strādāt Imanta Auziņa vietā. Biju vienīgais štata darbinieks. Atceros partijas sekretāru, bet komjaunatnes sekretārs toreiz bija Alfrēds Rubiks. Viņš arī rakstīja šajā avīzē.

Tā nu es veidoju, lasīju, nesu uz tipogrāfiju "Jauno Inženieri". Mana jaukā kļūda, ko atcerēšos mūžam ir tā, ka vienā rakstā, kur jau biju 4 - 5 reizes izlasījis "fašistu laika zinātnes panākuma" vietā atstāju "zinātnes panākumus". Tiku izsaukts pie toreizējā rektora Mālmestara un viņš man jautāja: "Vai biedri, Čaklais, jūs varat garantēt, ka tādas kļūdas vairs neatkārtosies?" Teicu, ka nevaru garantēt.

Pretdarbība pret brīvdomātajiem bija ļoti liela

Man ir saglabājusies tāda lapiņa, kur mēs ar kursabiedriem sarakstāmies par dažādām lietām. Varētu domāt - mulķīši neko nesaprata. Saprātām jau no bērnības. Spriedām par

ralistes bruņiniekiem, kuri pēc tam krata dūres. Mēs gājām strādāt uz redakcijām. Protams, ka visu paust nevarējām, bet līdzko iespēja bija, to darījām. Tas pats attiecas arī uz Universitāti. Domāju, ka mēs izvēlējamies inteligentu cilvēku cienīgu būtu.

Vērtīgas bija arī mūsu diskusijas. Runājām par to, kā iedabūt esošajā presē materiālus, kas "strādātu" uz publiku. Kā esmu mocījies 60. gadu vidū "Literatūra un Māksla" "iedabūt iekšā" Ēriku Ādamsonu, Elzu Stērsti un citus. Katram vārdam bija milzīga jēga. Ne vienmēr tā bija Ezopa valoda. Ļoti bieži tā bija tieša valoda.

Mēs cerējām un zinājām, ka impērija sabruks un būs Latvijas valsts. Skaidrs no vēstures, ka impērijas brūk. Ka tas notiks mūsu dzīves laikā, nebijām pārliecināti. Tur bija tik daudz sagādīšanās momentu. Tas ir Dieva scenārijs, kas ar mums noticis.

Jaunību nevajag atlikt

Tie ir Imanta Auziņa vārdi. Vienalga, kāda tā nebūtu, tā ir saistīta ar cerībām. Arī mani studiju gadi Universitātē. Mēs, kam bija kāda dzirk-

trešā ceļa meklēšanu, par inteligences ceļu. Varēja iet ar šo varu, varēja iet frontāli - pret šo varu. Pirmais ceļš mans bija izslēgts, bet otrs neko nedotu. Knuts to darīja, bet viņam bija milzīga dzīvesskola. Es negribu zīlēt, cik kurš varētu izturēt. Lielākā daļa atgrieztos sakropļoti un vairs nebūtu vajadzīgi latviešu literatūrai. Mēs mēģinājām atrast trešo ceļu - neklusēt, kad ir iespējams runāt!

Tagad ļoti daudzi saka: "Es nesa-smērējos, negāju tur. Piekrītu Viktora Daugmaļa apzīmējumam, kurš nosauc šos cilvēkus par aizkrāsnes ka-

stelīte iedegusies uz dzeju, diezgan ātri nokļūvām Rakstnieku savienībā. Lielu lomu tajā laikā nospēlēja Rīgas Jauno literatū apvienība, kurā bija Imants Auziņš. Viņš mācījās Universitātē, 3. kursā, es - 1. kursā, tikko bija mācījies Ojārs Vācietis, kā arī citi jauki cilvēki. Tā agri aizsākas mana literārā darbība. Tādēļ varu teikt, ka studijas Latvijas Universitātē atceros ar labu nostaļģiju.

MĀRA SADOVSKA

Par dažiem Latvijas Universitātes vēstures izpētes aspektiem

◀ 2. lpp.

materiāliem redzams, ka 1926. gadā viņš plānoja pāriet no LU uz kādu ārzemju universitāti. Baltu filoloģijas studenti iesniedza dekānam lūgumu, kurā prasīja nepieļaut J. Endzelīna aiziešanu no Latvijas Universitātes. Šo lūgumu parakstīja dažādu specialitāšu studenti, kopumā bija 600 parakstu. Diemžēl, pagaidām nav izdevies noskaidrot, uz kuriem profesors gribēja doties, kas viņu pamudināja uz šādu soli un kādēļ viņš galu galā nolēma palikt. Tajā pašā 1926. gadā profesors J. Endzelīns kopā ar diviem citiem profesoriem - P. Denferu un K. Kundziņu - atteicās no valdības apbalvojuma - Trišzvaigžņu ordeņa. Un pēdējais fakts: principiālu domstarpību dēļ profesors J. Endzelīns kopš 1937. gada de-

cembra vairs nepiedalījās Latviešu valodas pareizrakstības komisijas darbā. Mums liekas, ka visu augstāk minēto faktu noskaidrošana ļautu vispusīgāk izziņāt šī izcilā latviešu humanitāro zinātnu pārstāvja biogrāfiju un dziļāk izprast viņa uzskatus.

Savu nelielo rakstu gribētu nobeigt ar šādu secinājumu: pašlaik mēs vēl nepilnīgi zinām savas Universitātes vēsturi; mūsu uzdevums ir pievērsties tās intensīvai izpētei, lai līdz galam noskaidrotu to milzīgo lomu, kāda mūsu *Alma mater* bija neatkarīgās Latvijas kultūras dzīvī, ņemot vērā, ka tā bija ne tikai augstākā mācību iestāde, bet arī galvenais zinātnisko pētījumu centrs.

GEORGS BRIEŽKALNS,
LU Bibliotēkas bibliogrāfs

KONKURSS

Konkurss "JUMAVAS" grāmatu cienītājiem

1. Kura no apgāda "Jumava" grāmatām konkurss "Skaistākā grāmata - 1997" ieguva godalgoto titulu - "1997. Gada grāmata"?
2. Apgādā "Jumava" iznākušas Latvijā populāru cilvēku pavārgrāmatas. Nosauciet vismaz divas!
3. L. Kerola grāmata "Alises piedzīvojumi Brīnumzemē un Aizspogulijā" iesāk jaunu bērnu literatūras sēriju. Kā sauc šo sēriju?
4. Apgādā "Jumava" tiek izdotas grāmatas sērijā "Atpūtai un vaļaspriekam". Nosauciet vismaz divas šīs sērijas grāmatas!
5. Ar kādām apgādā "Jumava" izdotajām grāmatām "Universitātes Avīze" ir jau iepazīstinājusi lasītājus?

Uz iepriekšējā "Jumavas" konkursa pareizās atbildes atsūtījusi Andžela Pankova un Anita Kovaļevska. Anitu gaidām redakcijā pēc balvas!

Pareizās atbildes:

1. Šīs zīmes ir Andra Zeibota grāmatā "Jamulejs un Tups".
2. Jurga Ivanauskaite ceļo uz Indiju, Himalajiem un paralēli arī uz Šambalu, kas ir daudz grūtāk.
3. Rūdolfa Blaumaņa kopotie raksti deviņos sējumos, no kuriem nopērkami ir seši. (Jāpiebilst, ka kopotie raksti izdoti arī Vizmai Belševicai).
4. Sērija "Skolas romāns".

ES RAKSTU

Mīlestība uzvar visu

Nesen saules gaismu ieraudzījusi Astrīdas Beināres grāmata "Rīgas Dievmātes klosteris". Tā ir drāma par XVI gadsimta skaistāko, pašreizējāko Rīgas Dievmātes klosteri mūķeni - Annu Notkenu. Māte Anna prata ar skatienu vien savaldīt trakos zirgus, pieskaroties - izārstēt jukušu karavīru. Viņas glabātais svētais ūdens 40 gadu laikā nesasmirdēja un eļļa nesaduļķojās. Tā ir luga par XVI gadsimta ticības kariem, par izturību un spēju pastāvēt, par pašizliedzību, par mīlestību, mīlestību pret Jēzu Kristu. Lugas moto ir: "Ja tautai draud bojāeja, tai palīgā nāk senči un Dievs. Mīlestība uzvar visu."

Autore ir dzimusi Rīgā, uzaugusi Siguldā, "augusi kopā ar dabu", beigusi Siguldas vidusskolu. 1963. gadā beigusi LVU, Vēstures un filoloģijas fakultātes vācu nodaļu. Kādēļ vācu? Varbūt tādēļ, ka Astrīdas Beināres vecmāmiņas tēvs ir vācu jūrnieks, kas apmeties Latvijā un apprecējies zemnieka meitu.

Visu mūžu A. Beināre ir strādājusi par skolotāju - Ugāles vidusskolā - trīs gadus, Rīgas 1. ģimnāzijā, 7. vidusskolā.

Savu pirmo stāstu "Liepa" viņa uzraksta 1984. gadā, vienā naktī un velta to savai skolotājai Anna Ivenai Siguldā. Stāstā raksta par savu pirmo audzināmo klasi Ugāles vidusskolā, ar kuru vēl joprojām katru gadu satiekas pie Ūsmas ezera, jūlija pirmajā svētdienā.

A. Beināre ir saņēmusi Goda rakstu "Skolotājai un rakstniecei" - Luda Bērziņa fonda prēmiju, ko parakstījis arī viņa radnieks - profesors Kegī no Amerikas, saņēmusi dažādas atzinības kā no augstām amatpersonām, tā arī no vienkāršiem cilvēkiem - viņas darbu lasītājiem.

1993. gadā tiek izdots A. Beināres noveles un stāsti krājums ar Aleksandra Stankēviča ilustrācijām - "Mēness ezerā".

1992. gadā iznāk romāns "Rīgas Dievmātes klosteris", to divu dienu laikā izpērk. Tad grāmatu izdod atkārtoti 1993. gadā par godu J. Pāvila II atbraukšanai; to atkal izpērk. Tad atkārtots izdevums 1995. gadā - latviešu valodā, un vēlāk - vēleiz, pēc Amerikas emigrantu lūguma. Bet šo grāmatu ir neiespējami atrast! 1995. gadā grāmatu izdod arī vācu valodā un līdz ar to romānu iepazīst visa pasaule - Amerikā izdod angļu valodā, tad - poļu. Pašai autorei nemaz nav šīs grāmatas latviešu valodā...

Par to, kā tapis romāns, kā tapusi luga, kādēļ par katoļticību, jo Astrīda Beināre pati ir luterticīgā, kā vērtēt pasauli, - stāsta pati rakstniece.

- Luga "Rīgas Dievmātes klosteris" ir mana pirmā un pēdējā luga. Es nekad nevienu lugu vairāk neuzrakstīšu. Luga nav romāna dramatiszējums. Es ļoti gribēju to dramatisēt, bet man tas neizdevās. Biju mēģinājusi kādu pusotru gadu.

- Esat rakstniece?

- Es sevi neuzskatu par rakstniece. Rakstīšana ir mans vaļasprieks. Esmu vadījusi skolās jaunrades žurnālus, to darīju sekmīgi, - iegūtas atzinības, I. vieta republikā.

Kad sāku rakstīt, es, pirmkārt, nebiju rakstniece; otrkārt, es nebiju vēsturniece; treškārt, es nebiju katoļiete, maz ko zināju no reliģijas. Brīnums - romānā reliģijas konfesija un vēsturnieki neatrada nevienu kļūdu. Visi mani darbi ir radušies sapņu iespaidā. To sauc par maģisko reālismu. Māte Anna bieži sapņos ir nākusī, stāstījusi savu dzīvēstāstu. Ci-

tādāk es nekad nebūtu rakstījusi par vācu mūķeni. Ar mūķiem man nekādu darīšanu nebija, es nevienu dzīvu nebiju redzējusi! Man arī neinteresēja šī tēma.

Ko esmu secinājusi, - tāpat kā bērns manto no mātes vai tēva savu ārējo izskatu, talantus vai kādas spējas, tāpat, lai būtu, piemēram, īsts rakstnieks, mākslinieks, nepietiek tikai ar darbu, ar talantu. Ir vajadzīga atsauce, sargeņģeļa misija no senčiem, no bijušajiem rakstniekiem. Piemēram, kad sāku rakstīt romānu, sapnī parādījās ne tikai Anna un Jēzus Kristus, bet sapnī nāca arī V. Tizmaliete, A. Brigadere, J. Poruks (Poruka kundze ir mana krustmāte), Vilis Plūdons. Katrs no viņiem nesa kaut ko no sudraba, tas kļuva arvien gaišāks, viņi to dāvināja. Tādā veidā viņi bija ieinteresēti, lai šāds darbs taptu. Piemēram, kad bija manas grāmatas prezentācija, tad - interesanti - iepriekšējā naktī šie cilvēki bija atnākuši pie manis un es sapnī visu pārzdīvoju. Un Māte Anna teica: "Neuztraucies, viss būs labi!"

Rakstniecību uztveru kā sava veida Dieva izredzētu misiju. Kāpēc man tāda uzticība? Grūti atbildēt. Pie sevis esmu domājusi, varbūt tāpēc, ka esmu visu mūžu godīgi strādājusi, viss mans mūžs ir veltīts latviešu tautas bērnu izglītošanai, es no sirds to darīju, - skolā esmu nostrādājusi 40 gadus.

- Ko nozīmē uztvert garus? Redzēt tos?

- Ja jūs skatāties kādu gleznu, tad mākslinieks uz jums krāsu valodā atstāj savu enerģiju. Skatoties uz gleznu, jūs individuālā enerģija sasauca ar atstāto enerģiju (tā nenoveco, lai cik sena būtu glezna) un izraisa vai nu simpātiju, vai antipātiju. Kad skatos gleznu, krāsa atnāk līdz manim kā mūzika. Tāpēc milu iet viena uz izstādēm, jo jūtos kā simfoniskajā koncertā. Ja tas ir reprodukcijas - tad ir klušums... Enerģija nenoveco. Tāpat ir ar gara enerģiju. Kad rakstu, varu teikt, ka esmu Anna. Es esmu katoļu fanātiķe, ja tā var teikt. Dzīvī es neesmu tāda. Tāpat kā Vergīlijs savā laikā izvadāja Danti, tā mani Anna izvadāja pa veco klosteri, visu izrādīdama. Interesantākais jau ir tas, ka viss, ko stāstīja Anna, viss apstiprinājās ar faktiem, - pēc tam tos sāku meklēt: gāju uz katoļu baznīcu, skatījos, kā tur viss notiek, klausījos Dievkalpojumu, prasīju padomus bīskapam Jānim Cakulam, kuram esmu īpaši pateicīga, studēju vecos rakstus, sāku rakstīt materiālus.

Par šo spēju - redzēt garus. Tāpat kā katrs uzver radioviļņus, tā ir arī ļoti jūtīgi cilvēki, kas uzver aizgājušā "gara viļņus". Man vecmāmiņa teica, ka mūsu ģimenes sievietēm mūža otrajā pusē ir raksturīgi, ka viņas redz astrālo pasauli. Tā vecmāmiņa redzēja, mamma redzēja, es arī šo pasauli redzu, es to uztveru. Tas nav nekas pārdabisks.

- Kādēļ Māte Anna?

- Māte Anna ar savu enerģiju ārstēja cilvēkus. Viņa bija pārcilvēks. Dievs viņai bija devis ko vairāk nekā citiem cilvēkiem. Man izdevās atrast 1615. gadā jezuitu priesteri Ertmaņa Tolksdorfa (strādāja Svētā tē-

va katedrālē, pieņēma Annas pēdējo grēksūdzi) divpadsmit rindiņas latīņu valodā. Tajās rakstīts par uzticību, arī par enerģiju. Es atradu šos svētos vārdus. Māte Anna saka: "Ja Dievs man ir uzlicis šādu pārbaudījumu, tad man tas ir jāiztur." Vēl viņa sacīja: "Sātan, atkāpies, Jēzus Kristus no Nācāretes ir ar mani!" Anna nekad nebija viena, viņa nejutās viena savās domās, viņa bija kopā ar Jēzu Kristu, ar pārdabisko spēku. Biju Gailzera slimnīcā, kur romāns ce-

Anna Notkusa. Mākslinieks Aleksandrs Stankēvičs

ļo no palātas uz palātu. Cilvēki uzskata, ka šī grāmata dāvina viņiem veselību un dzīvību. Tā palīdz. Tā ir kā Bībele. Es nemāku jums to izskaidrot! Mistika! Kaut kas gaišs, labestīgs. Anna vēl visiem tikai labu.

- Kā saprotat latvisko?

- Es latviešu tautas mentalitāti saprotu, turpinot V. Tizmalietes, J. Poruka, A. Brigaderes, F. Bārdas, V. Plūdona un K. Skalbes tradīcijas, vienā rokā turot visu, kas saistīts ar latviešu tautas tradīcijām, folkloru, bet otrā - kristīgo ticību, kas ir saikne ar Eiropu. Kāpēc mūs sauc par eiropiešiem? Ne jau tikai ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ! Kristīgā ticība ir viena saikne no Eiropas kultūras. Piemēram, Anna Brigadere ir veltījusi pasakainas dzejas Jēzum Kristum.

Mani ilgi interesēja jautājums - kā tas iespējams, ka mūsu mazā latviešu tauta, stāvēdama krustceļos, kur daudz sirotāju brādā pāri, ir saglabājusi savu valodu un kultūru un eksistē vēl kā tauta. Tas taču ir brīnums! Pēc saviem sapņiem, pēc visa, ko esmu pārzdīvojuši, ko redzēju ar gara acīm, sapratu, ka mūsu tauta ir ārkārtīgi stipra, neuzvarama. Aiz katra latvieša ir tūkstošiem senču - viens no mūsu spēka avotiem. Tā ir saikne ar aizgājējiem. Un es nezinu vēl citu

tautu, kas tik ļoti mīlētu savus kapus. Vienmēr, kad aizejam uz kapiem, - tur rušināties, puķītes iestādām un kļūstam stiprāki, jo tajā brīdī runājam ar aizgājējiem. Savukārt tiklīdz aizbraucam prom no dzimtenes, saikne ar senčiem zūd.

- Kā saprotat Dieva lūgšanu?

- Visums ir bezgalīgs, tas aizvien paplašinās. Dievu es redzu kā gaismu, kā lielu enerģijas avotu, kas visus aptver. Sirdsapziņa, enerģija, kas mūsos ir ielikta, kas mirdz acīs, to mēs jūtam. Kad mums ir grūti, kad saliekam rokas lūgšanā un ļoti, ļoti lūdzam, esam vāji, tai brīdī lūgšana kā pa staru iet augšā uz debesīm, nonāk pie Lielās enerģijas un šeit notiek kaut kādu biostrāvu savienošāns, un pa šo pašu staru nāk pie mums papildus enerģija. Ticības spēks. Jūtamies stiprāki. Pie Mātes Annas mani saista viņas milzīgā uzticība Jēzum Kristum - kas ir mīlestība augstākā pakāpē. Viņai bija augsta morāle, - glabāt, sargāt dārgumus, kas bija pasakainas bagātības un nepārdot ne pērli no tā. Pašai taču kabatas lakatiņš 41 vietā bija salāpīts. Salīdzinot ar šodien, cilvēkiem, kas ir pie varas... Domāju, ka kamēr mūsu tauta neatgriezīsies pie morāles, pie godīguma, mums var kā caurā maisā tās bagātās valstis bērt iekšā. Tas ir neiespējami, jo nozog un nejut sirdsapziņas pārmetumus.

- Vai mūsu laikā iespējams atgriezties pie tādas pašizliedzības kā Mātei Annai?

- Jā! Es esmu pārliecināta, ka nākošais gadsimts būs ētikas un reliģijas gadsimts, jo pēc tik drausmīgas slepkavošanas XX gadsimtā, pēc šīs nakts, tumsas, cilvēki ir noiļģojušies pēc romantisma, pēc mīlestības. Būs kosmosa apgūšanas gadsimts.

- Ko jūs novēlētu LU studentiem?

- Ir jābūt savas valsts patriotiem! Var aizbraukt uz ārzemēm ciemos vai pamācīties, lai kļūtu gudrāks, bet noteikti ir jāatgriežas atpakaļ un jāstrādā savā zemē. Mums patiešām ir ārkārtīgi skaista zeme! Ir jābūt Universitātes patriotiem. Esmu beigusi LU un esmu tās patriote, nevaru iedomāties, ka es pēkšņi sāktu slavēt, piemēram, Lauksaimniecības universitāti, vai ko citu. Gribu pateikt arī no sirds pateicību LU rektoram Jurim Zaķim un viņa kundzei Anitai. Es uzskatu, ka Anita Zaķe ir rektora sargeņģelis, jo viņa stingri stāv blakus saviem vīram. No viņiem var mācīties, kā kopīgi dzīvot.

Universitāte ir valsts valstī. Manuprāt, Universitāti pārvaldīt ir grūti kā G. Ulmanim Latviju, kam ir daudzi padomdevēji, kam vienmēr gatavi teksti, ko runāt, mašīnas, lidmašīnas sagatavotas... Bet cienjama profesors Juris Zaķis viens pats ar kājām diezd cauri Vērmanģārzam un Vecrīgai, lai kaut ko realizētu... Es jau zinu, ka J. Zaķis nepiekrīst, bet viņš nebūtu slikts Latvijas prezidents.

Mūsu jaunatnei novēlu sargāt veselību. Mana paaudze nebija mācīta sargāt veselību, un lielākā daļa vi-

riešu nodzērās. To arī veicināja komunisti, jo vieglāk pārvaldīt dumju tautu...

Tātad - sargāt veselību, daudz mācīties, daudz ceļot un visu, visu progresīvo, gaišo uzņemt sevī, bet nekad nepalikt ārzemēs uz mūžu, atgriezties Latvijā! Un tad vēl tāds bikls lūgums - ja nu vien kāda karsta, kvēla mīlestība nepāņem prātu, tad tomēr latvietim vajag precēties ar latvieti. Diezgan pagrūti ir saskaņot dažādas tautības, dažādas mentalitātes vienā ģimenē.

Vēl vēl vienā rokā turēt latviešu tautas tradīcijas un otrā - kristīgo ticību, saikni ar Eiropas kultūru.

- Kāpēc jūsu grāmata noder studentiem?

- Luga ieteicama, pirmkārt, no sarunvalodas viedokļa - grāmatā drāma ir iespiesta latviski, angļiski, vāciski. Studenti var salīdzināt. Pie tam lugu tulkojuši augstas kvalifikācijas tulkoņi - Valdis Bisenieks - vācu valodā un Linda Straume - angļu. Otrkārt - maģiskais reālisms - tas nav izplatīts pasaulē, tas ir kas jauns. Treškārt - morālais - grāmata sauc atpakaļ pie godīguma.

Mans mērķis - ja es kaut mazliet varētu ienest godīgumu. Tas ir grūti, bet šī gaisma iet uz priekšu.

Jaunatnei novēlu nezaudēt saikni ar kristīgo ticību, esmu kategoriski pret sektantismu. Amerikā pastāv uzskats, ka sektantisms ir visienesīgākais biznesa veids. Ar to izteikts viss! Ja sāk pārdot dvēseli, tad tā ir tik ārkārtīgi zemas kārtas prostitūcija, ka zemāk nevar. Vēl var miesu pārdot - tas jau ir šausmīgi, bet dvēseli?... Sektanti runā par Pastaro dienu, kas ved uz pašnāvību. Tas ir sātānisms! Tas ved uz iznīcību! Manā romānā ir teikts: "Viss, kas vieno, nāk no Dieva, viss, kas šķēl, nāk no Sātana!"

- Vai top vēl kāda grāmata?

- Par šo tēmu, nē! Es atvados no tās! Esmu visu padarījusi, kā biju varējusi. Tagad rakstu romānu "Sargeņģelis un vējš". Tas būs par mūsdienām, par interesantākajiem cilvēkiem, par interesantākajām epizodēm no manas dzīves.

- Jūsu grāmata ir ievērota, gūsi atzinību.

- Jā! Piemēram, Ķelnes radio ir iestudējis fragmentus ar Baha mūziku. Vācu klausītāji bija ielūguši mani uz Reinas-Vestfāles festivālu, es gan neaizbraucu. Ielūgumu man patiešām ir daudz, es tos neesmu izmantojusi.

Ar gadiem palielinās atbildība. Tā nav ekskursija. Es taču biju tikai tāds zīmulis Mātes Annas rokās, gribēju, lai autore būtu viņa pati, bet izdevniecības protestēja... Man ir grūti izstāstīt to, ko es pati ar loģisku prātu nesaprotu, zinu tikai, ka Māte Anna ļoti palīdz. Es vislabāk jūtos pie sava rakstāmgalda, savā pasaulē. Jau nībā - jā, daudz ceļoju, bet tagad esmu sevi izsmēlusi. Tomēr ar šodien esmu apmierināta. Vienīgi mazliet nospiež tas, ka gadi nāk klāt, bet arī par to jau vairs nesukmstu!

Jāsaka, katrā vecumā savs skaistums. Bet Astrīdas Beināres kundzei novēlu saglabāt sirds gaišumu, un to pašu saņemt arī no līdzcīvēkiem. Novēlu mums visiem tapt gaišākiem, skaidrākiem, spodorināt sevi kā pērli un kaut mazliet paņemt no Mātes Annas pašizliedzības. Un ticēsim XXI gadsimta brīnumam un labestībai!

ZANE STRODE,
Pedagoģijas un psiholoģijas
fakultātes studente

IEPAZĪSIMIES

"Mans izjūtu apvārsnis ir paplašinājies"

Brīdī, kad "Panorāmā" Jānis Pērkonis stāsta par gaidāmo laiku, uz brīdī uzmanīgi pieklustam.

Bet cik daudz zinām par pašu Jāni? Izrādās, viņš ir Universitātes students, un viņš ne tikai zina, kāds būs laiks, bet interesējas arī par datoriem, astronomiju, dejas...

- Kurā fakultātē tu mācies?

- Varētu teikt, ka esmu "reģistrējis" LU fizmatu 3. kursā. Mācos dienas nodalā. Tur ir tā problēma, ka darot daudzus darbus, dažādi tiek darīti sliktāk. Tajā gadā, kad es stājos Universitātē, aizejot reģistrēties, sapratu, ka ir konkurss. Drošības dēļ pieteicos arī datorikos. Datori ir mans hobijs un arī darba vietā esmu ar tiem saistīts.

- Kur tu strādā?

- Kā jau ļaudis to redz - strādāju televīzijā. Tas ir darbs pa vakariem - pulksten četros saņemu informāciju Hidrometeoroloģijas pārvaldē, pēc tam eju uz televīziju, sagatavoju tek-

stu un ierakstos raidījumam. No rītiem man ir darbs Salaspilī. Agrāk tas bija Kodolpētniecības centrs, tagad vairāk pazīstams kā "Reaktors", tagad tas ir pārveidots par valsts uzņēmumu. Sākumā biju inženiera vietas izpildītājs, tagad esmu datu bāzu inženieris. Praktiski tas nozīmē - darbs ar datoru, konkrēti mans darbs bija sagatavot dokumentāciju likvidācijai - tas nozīmē veselu kaudzi rasējumu, kas ar programmas palīdzību jāpārveido. "Reaktors" ir diezgan vecs, būvēts 70. gados. Savu laiku tas bija jau nokalpojies.

- Kā tu nonāci līdz darbam "Panorāmā"?

- Tajā momentā, kad "Reaktoru" gatavojās pārstrukturēt, sāku pārlūkot, vai ir kāds lauciņš, kur vēl var padarboties. Interesants sarunas biedrs vienmēr ir deķāns O. Judrups, viņš ieteica pāriet uz Hidrometeoroloģijas pārvaldē, viņi vēlējās sadarboties ar studentiem. Satiku Guntu Arlausku, viņa mani izvadīja ekskursijā, pastāstīja, ko nozīmē darbs televīzijā par sinoptiķi. Sāku tur stažēties - lasīt visādas gudras grāmatas, palaikam pārrunāju izlasīto ar sinoptiķiem. Bija skaidrs - ja tu palieku strādāt, tas aizņems daudz laika. Ar "Reaktoru" viss nokārtojās, stažēties pārtraucu. G. Arlauskas aizgāja prom, un es sāku strādāt "Panorāmā".

- Vai laika ziņas "Panorāmā" tu arī pats gatavo?

- Jā. Es aizeju pie sinoptiķiem, viņiem ir kartes. Viņi iedod man to kopijas un izstāsta apstākļus ne gluži sinoptiķu, bet "mīkstina" valodā. Lai gan - kas ir atmosfēras spiediens, to jau zina visi. Es apdomāju informāciju, salieku kartes tādā secībā, kā

gribu rādīt un uzrakstu tekstu. Datorgrāfiķi kartes apstrādā, lai varētu tās normāli parādīt televīzijā.

- Vai darbā izmantojat arī Internetu?

- Vairākas meteoropārvaldes ir sašlēgtas savā starpā un regulāri apmaiņās ar informāciju. Lielākajā pārvaldē Zviedrijā ir plašākas iespējas skaitļošanas tehnikā; lielu daļu prognozēšanas darbā dara skaitļotāji. Informācijas apmaiņa ir nepārtraukta, pa tīkliem nāk arī satelītu ziņojumi.

Personīgi savā darbā neizmantoju Internetu. Laiku pa laikam apskatos satelītu ziņojumus. Televīzijā ir diezgan labs Interneta pieslēgums, bet visi datori parasti ir aizņemti, man nākas izmantot momentu.

- Cik svarīga tavā darbā ir fiziskā forma?

- Televīzijā tas ir svarīgi, cik daudz no tās fiziskās formas redz. Kameras priekšā tu izej jau apģērbs un nogrimēts, bet pašam, protams, gribas iekšēji justies labi.

- Vai tev reizēm pārmet neprecīzu prognozi?

- Tas drīzāk ir joku veidā. Pazīstamu cilvēku starpā gadās dzirdēt: atkal tu mums to sniegu atsūtīji, vai ko tādu. Nopietni pārmetumi un uzbrukumi vēl nav bijuši.

- Vai savu anonimitāti uz ielas esi jau zaudējis?

- Daži uzrunā. Kāds izsaka savu viedokli, varbūt komplimentu - dzīvē izskaties labāk nekā ekrānā. Tas ir jau vairākas reizes dzirdēts.

- Vai ir bijis arī kāds kuriozs?

- Bija gadījums, kad pēc tādas garākas balles atnāku uz televīziju, apsežos rakstīt prognozi, esmu jau apmēram pusē, bet pēc balles nogurums ņem virsroku un tad es pie gal-

da aizmiegu. Pamodos no tā, ka manā kabinetā ienāca režisors: "Pērkon, kur tu esi!!!" Protams, ātri savācu savus papīrus un eju. Prognoze jau ir galvā, bet tādos momentos tomēr nākas improvizēt.

- Vai, uz debesīm paskatoties, tagad jau zini, kāds varētu būt laiks?

- Principā, jā. Parasti cilvēks daudz nedomā par to, kas notiek tur augšā. Kad kartē redzu mākoņu zonas un kā tās pārvietojas, tad jūtu, ka aiz apvārsņa kaut kas notiek un neesmu izbrīnījies. Mans izjūtu apvārsnis ir paplašinājies.

- Vai esi domājis par pasaules galu?

- Man tas patlaban, tuvākajā laikā nešķiet bīstami. Par meteorītiem - kā teica mūsu Ilgonis Vilks - iespēja ir maza.

- Vai vēroji pagājušogad zvaigžņu lietu?

- Mēs ar draugiem pat braucām ārpus Rīgas uz kādu tumšāku vietu. Skatījies, gaidīju, jo astronomija arī ir mans intereses objekts.

Starp citu, mana nopietna aizraušanās bija arī tautas dejas. Esmu dejojis astoņus gadus "Gatvē", biju tajā iekšā "līdz ausīm".

- Tu esi arī akadēmiskajā vienībā "Austrums"...

- Es tur esmu jau vairāk nekā gadu. Akadēmiskās vienības "Austrums" neoficiālais nosaukums varētu būt - "Draugu Organizācija". Katrs šeit var atvest savu draugu un parādīt, ko mēs šeit darām. Tā ir vīriešu organizācija, notiek viesu vakari, priekšlasījumi. Pamatdoma ir draugu sanāksšana, uzdziedam arī dziesmas. Protams, dzer arī alu, apsprižam politiskus jautājumus, tur

ir daudz sabiedrībā pazīstamu cilvēku, piemēram, Ainārs Dimants, Andris Roze. Katrs pats par sevi ir interesanti uzzināt, kas notiek, piemēram, arhitektūras pasaulē. Kāds stāsta par saviem ceļojumiem, ārzemju pieredzi. Rodas jauni draugi ne tikai apvienības laikā.

- Kāds tavā kursā ir kolektīvs?

- Tas kurss, ar kuru es sāku studēt, joprojām ir diezgan labi draugi. Satiekoties, ir ļoti patīkami, jo ir par ko parunāt.

- Kas, tavuprāt, raksturo matemātiķi?

- Matemātiķi nerikotos ļoti neloģiski. Kad mēs sākām studēt, pašzīņu cēla tas, ka pasniedzēji teica - Godmanis un Repše ir mūsējie.

- Vai fizikas un matemātikas specialitāte ir radoša?

- Tiem, kas tur ir iekšā, jā. Pārējiem - kā laba izglītība, kas dzīvē palīdz tālāk tikt uz priekšu.

- Kā tu rīkotos bezizejas situācijā?

- Principā, es esmu mierīgs, stabils cilvēks, kas ir grūti nokaitināms. Nepatīkamu situāciju cenšos apdomāt un risināt bez liekiem uztraukumiem.

- Vai saistīsi savu dzīvi ar zinātņu?

- Pašreiz šaubos, lai gan dzīvē viss kas gadās.

- Vai tu gribi savu šoferi?

- Nē, es gribu pats stūrēt...

Intervējusi -
ANDA LASE

LIELAIS SPORTS

Jubilejai veltīts turnīrs!

Universitātes Sporta kluba 70 gadu jubilejai veltītās galda tenisa sacensības bija nedaudz citādākas nekā ikdienišķās. Sacensības notika ar nedaudz lielāku diametra bumbiņām. Uzvarētāji tika noteikti trijās nominācijās - aktīvie sportisti, aktīvie veterāni, kā arī tie, kuri pēc vairāku gadu pārtraukuma paņēmuši rokā raketi.

Diemžēl daļa labāko nepiedalījās, jo viņiem ir liela slodze, spēlējot ārzemju klubos (S. Vasiļjevs un G. Rūsis), šoreiz priekšroka tika dota atpūtai. Citiem - J. Jozepsoni, J. Zičānam, V. Glazunovam, A. Kubem - svarīgāk bija doties uz Igaunijas pilsetu Pērnavu, lai kārtējo reizi izcīnītu Slēpju pāri.

Tomēr, neskatoties uz visu, sacensības ritēja ļoti spraigi. Par šā pasākuma uzvarētājiem sievītēm kļuva vairākkārtējā republikas čempione O. Kartuzova, tālāk seko L. Krūmiņa un J. Čaļenko. Vīriešiem nepārspēts palika V. Tolkačevs, atstājot aiz sevis S. Krūmiņu un U. Dzirkāli. Aktīvo veterānu nepārspēts palika J. Apse un Ā. Ansverina. Trešajā grupā prasmīgākie bija E. Puriņš un A. Štolcere.

Svētku vakarā piedalījās viena no mūsu valsts lielākajām zvaigznēm Z. Kalniņš, kā arī G. Rūsis, A. Amāļins, J. Krūmiņš un daudzi pazīstami cilvēki. Šoreiz paveicās ar vakara vadītāju, kas ļoti veiksmīgi iekustināja un izkustināja tos, kuri mīl pasēdēt un noraudzīties. Un tā ir mūsu bijuši absolvente, tagad Rīgas Tautas daiļamatam pamatskolas direktore Alla Štolcere.

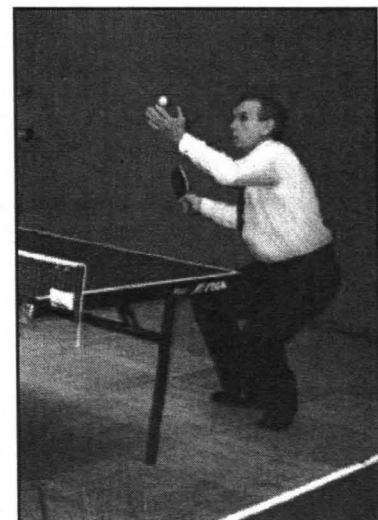
Ar Goda rakstiem par lielu ieguldījumu galda tenisa attīstībā "Universitātes sportā" tika apbalvota: Dz.

Lūkina, O. Kartuzova, Z. Kalniņš, A. Kube, S. Vasiļjevs un G. Rūsis.

Latvijas Universitātes klubs "Universitātes Sports" izsaka pateicību 70 gadu jubilejas pasākuma galda tenisa sacensību atbalstītājiem.

SIA "Baltic Strapping" (Jamie Bruce Jones), sabiedrībai R.A.S.A. un Ko (A. Pīlādzis), "Neatkarīgai Rīta Avīzei" (M. Soifers), a/s "Aldaris" (V. Gavrilovs), SIA "Ādažu tirdzniecības namam" (Z. Kalniņš), Rīgas Tautas daiļamatam pamatskolai (A. Štolcere), SIA "Maršal Plus" (A/Pacienko), SIA "Dermapharm Rīga" (A. Rubins), Krištopana BK, Jāņa Apses un Aldoņa Ščerbinska personā.

LU kluba "Universitātes Sports" galda tenisa sekcijas vārdā -
GENADIJS KARTUZOVS

Z. Kalniņš balles starplaikā nenocietās un izmēģināja roku

Svētku atskaņas

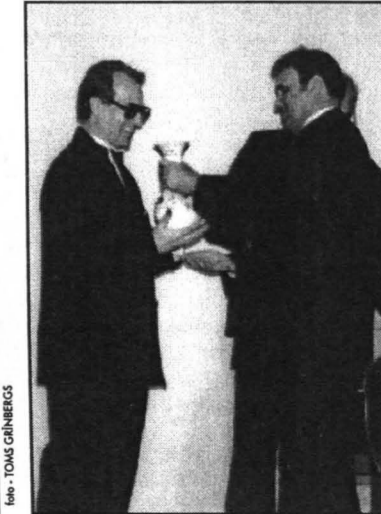
Savus bijušos kolēģus sveikt no Izraēlas bija ieradies arī Nosons Hains, kurš fiziskās audzināšanas un sporta katedru Universitātē vadījis no 1953. līdz 1978. gadam. Viņš visiem vēlēja saglabāt sportisku garu, labu izdošanos un Dieva svētību Latvijai

29. janvārī LU Lielajā aulā bija sastopama ievērojama Latvijas sportistu plejāde. Tie bija gan sporta veterāni, bijušie olimpiāžu dalībnieki, gan cilvēki, kam sports ir dzīvesveids joprojām

1999. gada 22. janvārī notika "US" 70 gadei veltīta konference, kas bija iekļauta LU 80 gadei veltītās konferences ietvaros. Konferenču darbs tika organizēts divās daļās, kur pirmā bija veltīta Universitātes sporta vēsturiskajai attīstībai un tradīcijām. Šajā daļā referēja J. Melbārdis, E. Rubenis, M. Čirulis, J. Grauzīne, I. Pāne, R. Ansons. Savukārt otrajā daļā tika diskutēts par VSI docētāju aktuālākajām darba problēmām, kurās piedalījās arī Latvijas Medicīnas akadēmijas (Rīgas Stradiņa universitātes) docētāji I. Upeniece un V. Amis. No LU docētājiem referēja Dz. Zaula, V. Bernhards, A. Abele un D. Urbāne.

VSI katedras zinātniskā sektora vadītāja
doc. A. ABELE

Viens no šī pasākuma rīkotājiem LU direktors A. Peičis atdeva vēsturisku kausu no 30. gadiem, lai to glabātu šobrīdējais Veselības un sporta izglītības katedras vadītājs J. Melbārdis

**INFORMĀCIJA, REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**

No sirds pateicos visiem, visiem, kas tik sirsnīgi un mīļi mani apsveica dzimšanas dienā.

Milda Klepere

Paldies visiem, kuri atbalstīja LU kluba "Universitātes Sports" 70 gadu jubilejas pasākumu un īpaši pateicamies LU direktoram Atim Peičam, kā arī LU Fizikas un matemātikas fakultātes absolventam, a/s "Prodimpeks" valdes priekšsēdētājam Aivaram Kozickim par sniegto palīdzību.

LU klubs "Universitātes Sports"

KINOMĪĻI!

Atbildes uz "UA" nr. 8 konkursa jautājumiem, lai jūs zinātu kinoteātra "Daile" vēsturi un šobrīdējo statusu.

1. Jau 1913. gadā V. Postels, kam piederēja gruntsgabals toreizējā Suvorova ielā, tagad K. Barona ielā 31, griezās pie Vidzemes gubernatora ar lūgumu atļaut tur celt kinoteātri. Arhitekta P. Mandelštama (1872 - 1941) historisma stilā veidots projekts paredzēja jau esošajā vienvārtā ēkā izveidot ieju, bet pašu kinoteātri izvērst gruntsgabala dziļumā. Šo projektu tomēr neīstenoja.

Tomēr 1936. gadā, kad jaunais gruntsgabala īpašnieks ir Frīcis Nārums, ar būvzinženiera Teodora Hermanovska palīdzību projekts tiek realizēts un ēkas ārējais izskats ir saglabājies vēl līdz šodienai.

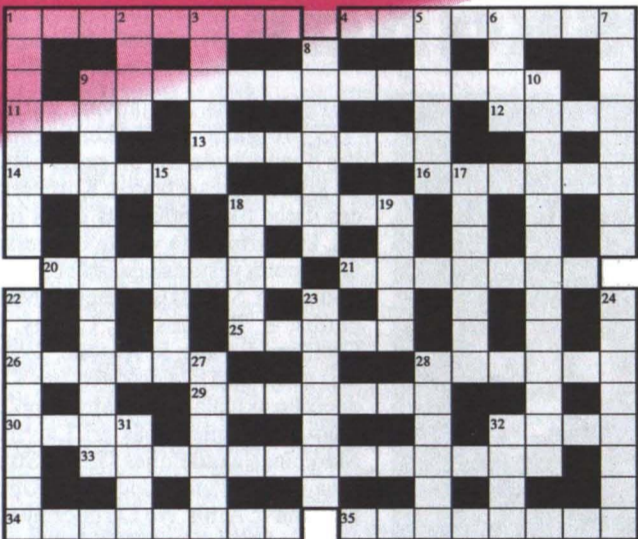
1993. gadā kino "Daile" telpas pārņēma SIA "Baltic cinema", un tas kļuva par legālu, pasaules standartiem atbilstošu filmu izplatīšanas celmlauzi Latvijā.

2. Par repertuāra izvēli k/t "Daile" un "Oskars" atbild direktors Ata Amoliņa personā. Šeit nav noteiktu punktu, pēc kuriem vadās visos gadījumos, bet, balstoties uz starptautisko, pašmāju publicitāti, uz sižetu, uz aktieru, kā arī režisora komandu, var apjaust filmas panākumus. Ir arī filmas, kuras ņem nedomājot, bet tādas ir vienu reizi gadā vai retāk. Pirmais solis noteikti ir filmas noskatīšanās un tikai pēc tam tiek izdarīti secinājumi, jo mūsu kino auditorija atšķiras, teiksim, no amerikāņu publikas.

1998. gadā no maija līdz augustam tika remontēts k/t "Daile" un pārveidots par divzāļu, radās k/t "Daile 1" un "Daile 2". "D 1" ir sarkanā tonī veidota zāle ar 170 sēdvietām, un "D 2" ir zilā krāsā ar 143 vietām. Abas zāles ir aprīkotas ar DTS skaņas procesoriem.

Atbildes sagatavojis "Baltic cinema" pārstāvis
REINIS STĀLSĀNS

PALAUZI GALVU

Horizontāli: 1. Schematiski uzzīmēt. 4. Palīdzēt atbrīvoties. 9. Būt drosmei kaut ko darīt. 11. Sievietes vārds oktobrī. 12. Nokļūt. 13. Iekļaut, appemt. 14. Labprātīga atteikšanās kāda labā. 16. Rīki slaucīšanai. 18. Vienas nozares iestāžu, objektu sistēma noteiktā teritorijā. 20. Vadonis. 21. Jaunas, vēl nebijušas. 25. Gandrīz vertikāls. 26. Politiski radikāls. 28. Atsūtīt kādu pret viņa gribu ar varu. 29. Vispusīgi pārdomāt. 30. Grunfī iestiprināti balsti. 32. Apstāties. 33. Publiski priekšlasījumi, ar kuriem uzsāk, ievada kādu mācību kursu. 34. Pastāvēt, būt. 35. Apspuris, bārkstains.

Vertikāli: 1. Darbs, pienākums. 2. Pārņādžu kārtas atgremotājs mājdzīvnieks. 3. Darbarīks kokmateriālu apstrādei. 5. Tipogrāfijas burti, kuru biezums ir 8 punkti (3,01 mm). 6. Saisīt. 7. Tāds, kas pauž tautas intereses. 8. Visaugstāk attīstītā dzīvā būtne. 9. Barība. 10. Sakārtots noteiktā kārtībā. 15. Nākotnes nodomi. 17. Daļīt nosīkām plēksnēm. 18. Veikla vilība. 19. Pašam piederošas. 22. Iekšējā virsma. 23. Nelieli graužēji ar slaidu, vijūgu ķermeni un kuplu asti. 24. Atritināties. 27. Ar strauju kustību savilk. 28. Automātiskas iekārtas spēja saglabāt ierakstīto informāciju. 31. Zemes garozas minerālu slāņi. 32. Paaugstināta vieta purvā.

Iepriekšējā avīzē publicētās mīklas atminējums

1. Antena. 2. Nagano. 3. Novembris. 4. Brīsele. 5. Eleganti. 6. Antipodi. 7. "Odiseja". 8. Jaunumi. 9. Miniaturu. 10. Tūristi. 11. Stiene. 12. Enerģiska. 13. Skalpelis. 14. Elista. 15. Staburadze. 16. Radzene. 17. Nevada. 18. Adapteri. 19. Teritorija. 20. Jaunaudze. 21. Dzeģuze. 22. Zelteris. 23. Risināt. 24. Nātrijs. 25. Sentimo. 26. Timotijs. 27. Šķira. 28. Raksa. 29. Samans. 30. Mans. 31. Sahāra. 32. Radiāni. 33. Nikols. 34. Kols. 35. Staipekņi. 36. Nirba. 37. Balteģle. 38. Leikocīti. 39. Tinktūra. 40. Rapiers. 41. Risināties. 42. Tiesāties. 43. Iesnas. 44. Naska. 45. Skangali. 46. Alianse. 47. Sentences. 48. Cerera. 49. Racionāli. 50. Āliņģi. 51. Ģipsis. 52. Sistēma. 53. Maskava. 54. Kava. 55. Vakance. 56. Celta. 57. Nekur.

keramikas izstāde
ATRADUMI
vadītāja HELGA INGEBOGA MELNBĀRDE
galerijā "Bastejs" Basteja bulv. 12
8. februāris - 20. februāris
(11⁰⁰ - 19⁰⁰, svētdienās - slēgts)

Ko tu dari trešdienas vakaros?
Latvijas Kristīgā Studentu brālība katru trešdienas vakaru plkst. 18³⁰ rīko Bībeles studiju.
Brīvības ielā 32
(LU Vēstures un filozofijas fakultātē, 1. auditorijā)

Pasaku māja "Undīne" piedāvā:

Sestdien, 13.02., plkst. 18.00
"Sauls josta" senbalta tēmai veltīts Andra Mičuļa (tautā pazīstams kā Prievišu Andris) desmit lekciju cikls.
2. tēma: "Zeme - dzīvs organisms. Planetārās režģis. Zemes informatīvais lauks. Īsas ziņas par geoenerģiskā tīkla kartēm un to sastādīšanas metodēm."

Piektdiena, 19.02., plkst. 18.00
"Ūdens un dzīvība" Latvijas Astronomu biedrības viceprezidents Jānis Kauliņš.

Sestdien, 20.02., plkst. 18.00
"Sauls josta" Andris Mičuļis. 3. tēma: "Ieskats baltu etnogenēzē, senvēsturē un etnogeogrāfijā, Zemgaļu cilts citu baltu cilšu vidū. Pilsnovadi. Īsas ziņas par neiēriem, lībiešiem, latiem, tāliem, iēdiem, sakiem un vēndiem. "Pūtvējiņi" fenomēns. Senās svētnīcas un pilskalni".
Ieejas maksa "Undīnes" pasākumos - svece un pasaka. Sīkāka informācija (Ingus Zālītis) pa tālr. 760061.

Kas jauns frizūrās?

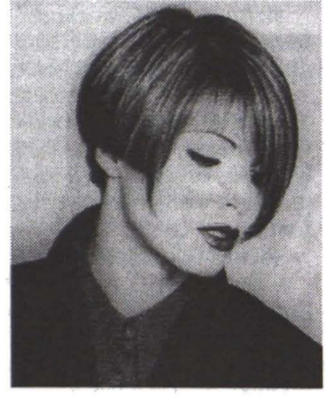

◀ 1. lpp.
Jauniešu frizūrās šobrīd valda fantāzija, unisex, gan īsi mati, gan pusgari, gan gari mati.

Kam pievērst uzmanību:
- asimetrija (var izcelt kādu sejas daļu - izteiksmīgāko vai pievilcīgāko, var pievērst uzmanību *make-up*);
- ļoti īsi poniji (taisni vai ovāli), beidzas pat deniņū vai ausu daļā;
- t. s. bakaņu daļa arī ir īsi izdzīta;
- sāni ļoti īsi izgriezti;
- pamatā ir kāds griezum

un tam pāri šķipsnas;
- izgulēta pakauša efekts ikdienā;
- var viegli sakārtot rītos;
- šobrīd ir kontrasts līdzenam, gludam griezumam,
- nesavienojamas lietas - ļoti īsi mati, precīzs "apakšējais" griezums un pāri krīt garas (var būt dažāda garuma) šķipsnas;
- garijs ponijis, zem zoda asi beidzas;
- ir sadalījums - garā zona un īsā;
- izskats ir draisks, kīčīgs, piesaista uzmanību, nevar saprast - griezums nepareizs vai tikai sakārtots šobrīd, šķipsnu krāsu kontrasti ir kā fantāzijas spēle;
- sievišķība? - no aizmugures matu sakārtojums bieži izskatās vienādi gan meitenēm, gan puisiem, bet matu savda-

Matu krāsojums meitenēm:
* ļoti kontrastains;
* šķipsnas ir ļoti spilgti zilas, violetas, sarkanas, oranži brūnas, zili melnas;
* pārļu jeb pelēcīgi sirmi - zilgani melns, tādas šķipsnas uz melna fona;
* krāsojums pārsvarā gal-

vas priekšējā daļā;
* ja vienkrāsaini, tad izteikts viens tonis, kas ir kontrastā ar sejas krāsu;
* krāso matu galus, izceļot, papildinot esošo toni vai pilnīgi kontrastaini;
* krāsojums ar toņu pārejām un dažādību piesaista, jāsaskaņo ar *make-up* un savu stilu;
Ilgvilni:
* dažādu formu un veida, dažāda garuma matiem
* ilgvilņveida uzūšana uz rulljiem;

bīgais krāsojums, *make-up* un gērbšanās stils un kopējais tēls meitenēm dod iespēju būt sievišķīgām un atšķirīgām no puisiem, kuriem arī ir iespēja būt vīrišķīgiem ar saviem akcentiem - apģērba detaļām, apaviem.

Puīšu frizūru tendences:
* līdzīgi kā meitenēm - ļoti precīzs griezums;
* asimetrija;
* it kā haotisks izskats;
* ļoti īsi, pieres sānos pat augšanas līmenī;
* arī pakausī īsi mati;
* griež ar mašīnīti, bet "ēzīti" nē;
* krāsainas šķipsnas - zili melnas, tumši zilas;
* ar balināšanas vai krāsošanas palīdzību panāk interesantu krāsu efektu visiem matiem;
* krāsoti mati, kaut vai savā pamatonī dod matiem spīdīgu, dzīvīgu, veselīgu izskatu; gludi, mīksti mati kļūst vieglāk sakārtājami, griezumam ir labāks kritums;
* biznesa, darījumu vīrietim - arī jaukas neprātības, bet nozīme sakārtotumam - ar matu vaska, želeju palīdzību var savēdot atpakaļ vai uz vienu pusi, savukārt vakarā vai brīvdienās būt brīvākam un neparastākam.

* sešu nedēļu ilgvilni (piedāvā *Wella*) - saudzējošie, kā pamats frizūrai, matus vieglāk ievēido.

Griež ļoti rūpīgi, ilgi, precīzi, no sākuma slapjus, tad žāvē sausus, stiepj sausus matus, tikpat perfekti griež sausos matus. Griezuma precizitāte ir visa pamatā.
Žāvējot nepaceļ, neveido kuplumu, ar īsu saru plakanu suku un fēna palīdzību žāvē taisnus.
Žāvē ar t. s. vafeļu pannu, kas iekšpusē ir līdzena - lai panāktu gludu efektu.
Ļoti maz matu parfīmu, ikdienā gandrīz nav putu, laku.
Ir matu spīdums, vasks, lai izceltu griezuma vietas, pārejas vietas, krāsojumu.
Ielas stils - var būt taisni, gludi, pat askētiski, bet ar eleganci, šarmu, izceļas šķipsnas, griezums, krāsojums.
Vakaros - viegli veidojama frizūra, griezumam atļauj variēt sakārtotumu - sakārtot gludi vai veidot kuplāku, no sakārtotuma mainās krāsu un garuma akcents, šķipsnas atļauj palikt atklātām vai arī kļūt noslēpumainām.
Materiālu sagatavojusi - ZAIGA KAZAKA

"Universitātes Avīze"
Redaktore ILZE BRINKMANE
Tekstus rediģē GINTA LEIKARTE
Tekstus ievada BRIGITA KERSTENA
Datorsalikumu veido TOMS GRĪNBERGS
Avīzes līdz jums nogādā MAREKS LAUVA

Adrese: Raiņa bulv. 19, 136. telpa, Rīga, LV-1586 (pastkastīte atrodas vestibālā blakus telefona automātiem)
Tālrunis: 7222944; mājas lapa: <http://ieva05.lanet.lv/> - luua
Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv
Reģistrācijas apliecība Nr. 535.
Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauc uz "UA" obligāta.
Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.

studentu padomes lapa

Studentu padomes vecbiedru un jaunbiedru seminārs Carnikavā!

Janvāra pēdējās brīvdienās (30.-31.janvāris) Carnikavā Vides izglītības centrā norisinājās Latvijas Universitātes Studentu padomes vecbiedru un jaunbiedru seminārs, kura organizētāju mērķis bija iepazīstināt jaunbiedrus ar Studentu padomes struktūru, darbības jomām, mērķiem, idejām, kā arī mēģināt izskaidrot Latvijas Universitātes struktūru un Studentu padomes vietu tajā un informēt par mūsu dalību Latvijas Studentu apvienībā.

Tātad sestdien rīta agrumā lielākā daļa aktivistu satikās Studentu padomes telpās, lai kopīgi ar vilcienu dotos braucienā uz semināru. Lai gan daudzus bija nomocījušas piektdienas vakara un nakts izklaides, viņi izrādīja vēlmi aktīvi strādāt semināra ietvaros. Pēc tam, kad bijām iekārtojušies un ieturējuši visnotaļ mazas brokastis, ķērāmies klāt semināra atklāšanai un iepazīšanās tūrei. Līdz pusdienām mēs vēl paspējām noklausīties lekcijas par LU, LUSP, LSA un par Studiju Padomnieku centru un mūsu iespējamo sadarbību, veidojot Informācijas dienas 1.kursa studentiem, uzsākot mācības LU. Savukārt pēc pusdienām mūs sagaidīja kaut kas īpašs – "Spēle jeb rotaļas ar Armenu Načerjanu", kas katrā no mums izraisīja dažādas emocijas un pārdomas par dzīvi, vēlmēm, saviem un mūsu mērķiem un spēju tos realizēt. Šī spēle beidzās

ar sava veida uzticības pārbaudi Signe (mūsu jaunā biedre) no samērā liela augstuma leca lejā uz citu SP biedru rokām. Viņai bija jānotic mums, ka mēs viņu noķersim, un sev, ka viņa ir spējīga to izdarīt, jo uzticas mums. Rezultāts bija pozitīvs un Signe vēlējās to izdarīt vēlreiz. Protams, ka to pašu vēlējās nomēģināt mūsu drosmīgā un bezbailīgā Elita, kas viņai arī izdevās. Pēc šāda visnotaļ aktīva "brainstorming" mēs visi vēlējāmies uzņemt kalorijas, lai arī mūsu ķermeņi justos tikpat labi jeb darboties spējīgi kā smadzenes. Tomēr ne visiem patika šī spēle, jo daži uzskatīja, ka tā bija savdabīga "smadzeņu skalošana" jeb iedarbība uz cilvēka psihi. Pēc vakariņām sākās semināra neofi-

ciālā daļa. Vispirms mums bija iespēja sevi aktīvi izpaust Ēnu teātrī, kur kopumā tika parādītas sešas dažādas pasakas. Katra grupa bija atradusi savu veidu, kā labāk pasniegt salīdzinoši pieaugušiem cilvēkiem mūsu bērnišas pasakas – "Zelta zivtiņa", "Ezis un zaķis", "Vecīša cimdiņš", "Vīrs sievas darbos" u.c. Vēlāk notika aktīva "Mēmā šova" spēlēšana, diemžēl bez R.Kaupera piedalīšanās, kā arī cita veida atrakcijas, kurās netika iesaistīti visi semināra dalībnieki. Tomēr uz rīta pusi

noguruši. Paldies viņiem! Tātad pēc brokastīm mēs atsākām semināra nopietno daļu ar lekciju "Par alkoholismu", kuru mums nolasīja mūsu vecbiedrs Mārtiņš jeb Piecītis. Turpinājumā tika izveidotas darba grupas – informācijas, izglītības, kopmītņu un stipendiju. Līdz pusdienām mēs paspējām noklausīties darba grupu rezultātu prezentāciju. Info grupai bija izstrādāts uzmetums informācijas bukletam 1.kursa studentiem, nolemts panākt LU studentiem atlaides "LU akadēmiskajā grāmatnīcā" un organi-

mēs devāmies gulēt, lai spētu gūt spēkus semināra otrajai darba dienai. Organizatori par lielu pārsteigumu nākamās dienas brokastīs un arī darbos piedalījās pilnīgi visi semināra dalībnieki, lai gan dažī no viņiem jutās ļoti, ļoti noguruši. Paldies viņiem! Tātad pēc brokastīm mēs atsākām semināra nopietno daļu ar lekciju "Par alkoholismu", kuru mums nolasīja mūsu vecbiedrs Mārtiņš jeb Piecītis. Turpinājumā tika izveidotas darba grupas – informācijas, izglītības, kopmītņu un stipendiju. Līdz pusdienām mēs paspējām noklausīties darba grupu rezultātu prezentāciju. Info grupai bija izstrādāts uzmetums informācijas bukletam 1.kursa studentiem, nolemts panākt LU studentiem atlaides "LU akadēmiskajā grāmatnīcā" un organi-

zēt fakultāšu Studentu pašpārvalžu aktivistiem semināru par to, kā būt starpniekam starp studentu un akadēmisko personālu konfliktu gadījumā un kā tas pareizi būtu jādara. Stipendiju grupai bija izstrādāti noteikumi studentiem A.Petkēvičas stipendijas saņemšanai. (Konkrēta informācija sekos tuvākajā laikā). Izglītības grupai nolēma, ka Studentu padomei ir jāpiedalās Sorosa fonda Latvija rīkotajā konkursā Izglītības programmas ietvaros. Kopmītņu grupai radās dažas interesantas domas par kopmītņu drošības un kārtības nodrošināšanu, kā arī par telpu remontu veikšanu un pašpārvalžu kopmītņu dibināšanu. Pēc tik aktīva un radoša darba mēs ieturējām pēdējo maltīti šajās viesmīlīgajās telpās. Nobeidzām mēs šo semināru ar skaistiem atvadu vārdiem un balvu pasniegšanu par ieguldīto darbu un aktivitāti dažiem cilvēkiem un apvienotajām grupām. Pēc visnotaļ garā semināra noslēguma mēs atkal visi kopā, ne vairs vecie vai jaunie SP biedri, bet vienkārši savējie varējām doties ārā ziemas aukstumā, lai dotos ceļā uz mūsu veco, labo Rīgu.

Es vēlos vēlreiz pateikties visiem tiem jaukajiem cilvēkiem, kas organizēja un piedalījās seminārā, un cerēt, ka mums vēl būs daudz jauku un lietderīgu pasākumu tuvākā un tālākā nākotnē!

ILONA BAUDA

Vai mūsu balsis ir dzirdamas?

Juridiskās fakultātes sindroms

Šī gada ziemas sesijas sākumā Latvijas Universitātes Studentu padomē kļuva zināms, ka LU Juridiskajā fakultātē no tās studentiem tiek pieprasīta mācību maksa jau par nākamā semestra; ja tā netiks samaksāta, tad students netiek pieļauts pie esošā semestra sesijas kārtības. LU Studentu padome no drošiem avotiem noskaidroja, ka mācību maksa tika pieprasīta no studentiem, kas bija nokārtojuši savas finansālās saistības ar fakultāti par iepriek-

šējo semestri. LU SP jau iepriekš bija zināms par Juridiskajā fakultātē notiekošajām nekārtībām – sekretariāta darbinieku nekorekto un necilvēcīgo attieksmi pret to apmeklējošajiem studentiem un atsevišķu pasnieiedzēju kavēšanos uz eksāmeniem un konsultāciju laiku ignorēšanu. Vai tiešām ar studentu laiku nav jārēķinās? LU Studentu padome nolēma risināt šo sāpīgo jautājumu. Latvijas Universitātes prorektora vietas izpildītājam L.Spruģe saņēma iesniegumu, kur tika uzskaitītas trīs augstāk minētās lietas. Iesniegums nokļuva arī

rektora J.Zaķa rokās, kā arī iesnieguma saturs kļuva zināms visu fakultāšu dekāniem. Jau pēc dažām dienām tika saņemta oficiāla Juridiskās fakultātes dekāna Z.Mikaiņa atbilde. Man bija arī bija iespēja personīgi tikt ar Z.Mikaiņa kungu un pārrunāt šos aktuālos jautājumus. Z.Mikaiņa kungs apsoliya mums uzlabot savas fakultātes darbību, lai students Juridiskajā fakultātē varētu justies kā cilvēks, kam nav jābaidās no Juridiskās fakultātes tehniskā un akadēmiskā personāla.

ILONA BAUDA

Mīts un nemīts par "Radio KNZ"

Jau mēnesi studentu valodas neizpratnē raisās ap it kā kaut kādu grandiozu projektu "Radio KNZ". Kas tas ir – mīts vai realitāte? Lai noskaidrotu lietas patiesos apstākļus (parasti nav dūmu bez uguns), griezos pie tautā slavenā plaša mēroga ideju ģenerātoru Edgara Melņa.

Kolēģi, kā tad tur ir ar "Radio KNZ"?

E.M.: "Nu, patiesībā šāds radio nav nekāds farss. Lieta ir pavisam nopietna. Ja viss izdosies, kā plānots, tad jau, kā saka, uz Jaunā studenta dienu septembrī darbu uzsāks vēl nebūjis "Radio KNZ"."

Kāda ir tava saistība ar šo projektu?

E.M.: "Es, tā teikt, esmu šīs radio idejas autors. Ja nemaldos, tad tieši pagājušā gada 3.decembra naktī es šo ideju, tāpat kā visas citas, nosapņoju. Šobrīd aktīvi cenšos to īstenot."

Kāds tad ir iecerēts "Radio KNZ"?

E.M.: "Patiesībā, tu pat nenoticēsi, bet "Radio KNZ" noteikti skanēs FM viļņos 103.5 Tas nozīmē, ka par skandalozajiem KNZ dzirdēs visa

galvaspilsēta, jo raidīšanas radiuss aptver pilnīgi visu Rīgu."

???

E.M.: "Burtiski pāris nedēļas atpakaļ mēs padzirdējām par izsludināto konkursu uz FM viļņiem. Kāpēc gan nepiedalīties?"

Vai tik tā nav kārtējā KNZ palaistā preses pīle, jo izklausās jau mazticami?

E.M.: "Ooo, nē! Vēl jo vairāk par projekta pastāvēšanu liecina jau darboties sākušais totalizators, kur katrs var likt savas likmes – būs vai nebūs. Visi interesenti par totalizatoru var griezties Studentu padomē."

Nu labi, bet tu taču pie projekta nedarbojies viens.

E.M.: "Patiesībā neesmu spējīgs uzskaitīt visus pie projekta piesaistītos, taču lielos vilcienos varu pateikt, ka ar saviem līdzekļiem Studentu Radio piedalīsies LU Studentu padome, RTU Studentu parlaments un dažas (ne)atkarīgas fiziskas personas."

Kādi tad patlaban ir tavi resursi?

E.M.: "Īpaši rēķinos ar darboties gribošiem jauniešiem no LU un ci-

tām Rīgas augstskolām, jo šis būs visu Rīgas augstskolu kopējs projekts. Lai arī lūgtum visi KNZ aktīvie un pasīvie atbalstītāji piedalīties."

Šajā brīdī Edgars Melnis ērti iesēžas savā ādas divānā, izvelk resnu Kubas cigāru un aizsmēķējot turpina.

"Patiesībā es gaidu atsaukumi no studentiem, kuri, sūtot mailu uz adresi k.n.z.@parsmail.com, varētu dot ieteikumus, ko viņi vēlētos dzirdēt radio ēterā, kādus raidījumus un mūziku. Mūsu izstrādātās idejas balstās galvenokārt uz lielāku sabiedrības un pašu studentu informēšanu par augstākās izglītības stāvokli, aktuālām intervijām ar mācībspēkiem, aktīviem studentiem un Izglītības ministriju. B.S.Švinska fanēm solām neiztrūkstošas vakara pasacīņas autora izpildījumā."

Paldies tev par sarunu.

Tātad gaidīsim skanošo radio un vēlēsim tā veidotājiem veiksmes, panākumus un citus nopelnus.

Ar Edgaru Melni sarunājās Žurnālists SMECERNIEKS

Arī Tu vari būt viens no 350, kuriem būs iespēja piedalīties vienkārši lieliskā pasākumā par brīvu:

Starptautiskā studentu nedēļa

Ilmenovā, Vācijā
1999. gada 8.-16.maijā
Tēmas visdažādākajām gaumēm:
masu mediji, ekonomika, vide, māksla...

Informācija par pasākumu un pieteikšanās līdz 15.02:
<http://www.rz.tu-ilmenau.de/~iswi/iswi99>

KONKURSS !!!

Latvijas Ražotāju Atbalsta Fonds
Izsludina konkursu reklāmas akcijas nosaukumam (analogi – "Izvēlies Latvijas preci").
Izvēlēsimies efektīvāko! UZVARĒTĀJAM BALVA – 5 Ls.
Atbilstošus variantus iesniegt LU Studentu padomē
Raiņa bulv. 19 – 126

LU VĒSTURES UN FILOLOFIJAS FAKULTĀTĒ
1. AUDITORIJĀ
10. FEBRUĀRĒ PL.KST. 18.30

Sarunāsim par ... MĪLESTĪBU

TO DARĪT VARĒSIET PAŠI;
SAVAS DOMAS ILTEIKS UN UZ BŪSU BĀUTĀBĪMIEM ATBILDĒS

DIRIGENTE UN MĀCĪTĀJS
Ile un Mārtiņš Baloci

MISIONĀRĀI
Debora un Donatans Borbo

BŪS ARĪ MŪZIKA UN ...
LAIMES SPĒLE NEBŪS!
LATVIJAS KRISTĪGĀ STUDENTU BRĀLĪBA

Valentīns iekāries kaklā

Es skatos tev acīs, es gaidu uz tevi, es pārdzīvoju par tevi, es domāju par tevi, man ir labi tad, kad tev ir labi, es ieklausos tevī, man patīk ar tevi sadoties rokās, man ir grūti, kad tu neesi blakus, es apskauju tevi, es mīlu tevi.....

Cetpadsmitais februāris ir diena, kad tu, manu dārgo lasītāj, un es – dārgais rakstītājs – viens otram varam pateikt: "Es tevi mīlu, tikai tevi vien uz visas šīs pasaules!"

Ar apmēram tādu motu būs Valentīna balle, kuras reklāmas plakātu varat aplūkot blakus. Vienīgi vēl jāpiemin, lai jūs nemulsinātu, pāris šajā pasākumā tiks ieskaitīts tikai kā vīrietis un sieviete, bet, lai nejustos apdalīti minoritāšu piekritēji, varu jūs nomierināt, jums arī tiks rīkota ballīte, tikai mazliet vēlāk, tā ka mazliet pacietieties. Kā esmu dzirdējis no šī pasākuma rīkotājiem, vēl esot paredzētas dažādas atrakcijas ar oficiālu dzimtsarakstu punktu, konkursiem, LABVĒLĪGO TIPU un vēl visādām nebeidzamām jautrībām.

Tā ka esat mīļi gaidīti mīļajā Valentīndienas ballē! Varbūt tieši tur jūs sastapsiet savu otro pusīti, kurā būtu vērts iemīlēties no pirmā acu skatiena. Tāpat kā ar Foresta šokolādes konfektiem, arī ar Amoru nekad nevar zi-

ir 14. februāris -
Svētā Valentīna diena

Valentīna balle
Mazajā gildē pl. 20° ar LABVĒLĪGO TIPU

ieeja Ls 2,00
pāris Ls 3,00

nāt, kurā brīdī viņš raidīs savas liktenīgās bultas. Lai nesagrautu jūsu liktās cerības uz mīlestības dienu, piedāvāju stāstiņu iz dzīves.

Bija agrs 14.februāra rīts, sniegs sniga, viņa stāvēja pieturā, gaidīja savu trolejbusu un lūkojās uz pretējās ielas puses māju, kur no trešā stāva skanēja klaviermūzikas skaņas. Tur laikam kāds topošais mākslinieks ietrenēja roku pirms sava kārtējā koncerta. Viņu, pieturā stāvošo, pārņēma nebijusi labsajūta. Tā domās un mūzikas skaņas iegrimusi viņa pat nemanīja, kā aizribo gaidītais trolejbuss. Viņa jutās kā sniegpārslīņa gaisā, kura viruļo vējā. Cik elīgi labi... Te pēkšņi kāda vīrieša roka viņu parāva pāris soļus uz priekšu. Neizpratnē viņa lūkojās viņa acīs, kad padzirdēja dobru troksni sev aiz muguras – pret zemi atdūrās no mājas jumta krītošais ledus blāķis. "Tu uzmanīgāk," teica glābējs puisis un nokratīja viņai no mēteļa muguras no jumta līdz ar ledu nokritušā sniega paliekas. Nezinu, vai šis gadījums bija liktenīgais abu dzīvē, taču Valentīna dienas vakaru viņi abi sagaidīja kopā.

Mīlestību un prieku
vēlot,
VALENTĪNS

KNZ Ilžu konkurss

Kā jau jūs, mazie draudziņi, noprotat, šis konkurss par godu Vispasaules Ilžu dienai būs veltīts tikai un vienīgi viņām – gan rīzajām, blondajām, melnajām, gan arī locīgām, parastām un neparastām. Sakarā ar tik lieliem svētkiem liekas, ka vai visas pasaules Ilzes ir nolēmušas mūs taranēt ar dažādiem pārsteigumiem un apsveikumiem. Kārtējo reizi ir nācies palielināt KNZ pasta kastītes apmērus par dažiem gigabaitiem (hakeriem tas noteikti kaut ko izteiks). Nākošreiz noteikti nolasīsim arī kādu vestulīti mūsu kaislajām fanēm.

Isumā par iepriekšējiem jautājumiem un atbildēm.

Kā jūs visi uzminējāt, tad daļa no SP locekļiem nogalināt taisās Edgaru Melni, jo viņš izdarīja liktenīgu kļūdu (a). Ar Burtnieku mācītāju un viņa draudzi izkāvās Ugis Melders (b). Savukārt vislielāko kropli laimīšu liešanā izlēja A. Kalniņš(a).

Kā varēja secināt no vestulēm, jūs tomēr spraiģi sekojāt KNZ komandas iekšējiem notikumiem, tāpēc nav nekāds brīnums, ka nevienu pareizu atbildi nav iesūtījis neviens. Par pārsteigumu parūpējās konkursa ilggadējais veterāns B.S.Švinskis, iesūtot piecas pareizas atbildes. Nu ko, gadās arī tā. Varbūt tā ir sagādīšanās, bet šoreiz uzvarētāja nezin kāpēc ir Ilze. Arī veicināšanas balvas saņēma divas Ilzes un kāds gruzīns, kuram fortūna baidās pagriezt muguru. Atliek tikai novēlēt laimīgajiem laureātiem – tā tik turēties arī turpmāk!

Un ko tad saņems mūsu laimīgā uzvarētāja Zariņa Ilze? Protams, ka kārtējo exelento skaņu vinildisku no B.S.Švinska neizsmeļamiem krājumiem.

Tāpat veicināšanas balvas (K.S.Melņa platformāta (5*6 metri) bildes) saņēma gruzīns un Ilze Vakarēja.

Nu gan beigsim sumināt un ķersimies klāt pie jauna konkursiņa. Kartējo reizi jautājumi kļūst grūtāki! Tad nu tā:

1. Cik Ilžu ir KNZ sastāvā ?

- 2 – viena rīza un viena blondā;
- viņas visas ir Ilzes;
- neviens. KNZ nav nekāds Ilžu inkubators!

2. Vai KNZ puisi uztur attiecības (jebkādas) ar Ilzēm ?

- Tikai un vienīgi;
- vienīgi B. S. Švinskis;
- KNZ puisi netic Švinska pasakām par Ilzēm.

3. Kas tad īsti galu galā ir Rīzā Ilze?

- Kaut kāds murgs vai kartējais monstros;
- savs variants;
- nomaskējies Didzis Ustups;
- supersieviete – katra vīrieša sapnis.

Šoreiz balva ar tā paša B.S.Švinska gādību ir ārprātīga. Uzvarētājilze saņems 1999.gada izlaiduma vinildisku atskaņotāju, tā ka ir vērts pacensties.

KNZ apsveikums Vispasaules Ilžu dienā!

Tad nu tā! Visas rīzās, melnās, blondās, garmatainās, bezmatainās u.c. mazās draudzenītes Ilzes. Beidzot tā diena ir klāt - 27.janvāris (nu jau droši vien garām). KNZ saliedētais kolektīvs sirsnīgi sveic jūs šajos jaukajos, piemīlīgajos, gaišajos svētkos – starptautiskajā Ilžu dienā. Novēlam palikt tikpat paklausīgām, kartīgām, uzticīgām, pašāpīgām un arī žilbinošām, kā līdz šim! Esiet tikpat kvēlas un uzticīgas KNZ fanes kā agrāk un nekaunieties KNZ vārdu nest plašajā pasaulē par spīti milzīgajam skaņu pūlim! Cerot uz tikpat auglīgu sadarbību, kā līdz šim, mēs, jūsu labvēji, dāvinām jums katrai vienu (vismaz vienu) šādu rozi.

Patiesā sirsnībā,
Vienmēr jūsu KNZ

B.S.ŠVINSKIS

SP lapu veidojies
Edgars Melnis